Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI. Seria II-a Nr. 1999 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 5 octombrie 1955

Sub steagul invincibil al partidului — spre noi succese!

IN ACESTE ZILE am trăit cu toţii evenimente mari, importante.

Duminică a fost publicat comunicatul privitor la şedinţa plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn care a avut loc în zilele de 30 septembrie şi 1 octombrie 1955.

Plenara a constatat că în ultimii ani activitatea guvernului nostru în domeniul industriei, agriculturii, ştiinţei, vieţii de stat s-a îmbunătăţit serios, iar cadrele conducătoare din guvern au acumulat o bună experienţă în privinţa activităţii administraţiei de stat. Ţinînd seama de necesitatea întăririi continue a rolului conducător al partidului în toate sectoarele vieţii de stat şi în organizaţiile de masă, Plenara C.C. al P.M.R. a ales în unanimitate pe tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în funcţia de prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Plenara a hotărît convocarea celui de al 2-lea Congres al P.M.R. în ziua de 23 decembrie 1955 aprobînd următoarea ordine de zi a Congresului:

I. Raportul de activitate al C.C. al P.M.R.

II. Raportul Comisiei Centrale de Revizie

III. Raportul asupra Directivelor Congresului al II-lea cu privire la cel de al 2-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale pe anii 1956—1960

IV. Raportul cu privire la modificarea Statutului P.M.R.

V. Alegerea organelor centrale ale partidului.

Congresul va face bilanţul luptei şi succeselor dobîndite de poporul nostru muncitor sub steagul partidului şi va trasa programul luminos al unui nou avînt pe drumul spre socialism şi fericire.

Vestea convocării celui de al 2-lea Congres al P.M.R. a fost primită cu bucurie, cu emoţie de întregul nostru popor muncitor. Oamenii muncii din patria noastră văd în partidul comuniştilor conducătorul încercat care ne-a dus la victoria regimului democrat-popular în ţara noastră şi care ne duce mereu înainte spre o viaţă tot mai bună, spre socialism. Linia marxist-leninistă a partidului, strategia şi tactica lui înţeleaptă, lupta lui neobosită pentru libertatea şi fericirea poporului, pentru independenţa naţională a patriei, pentru făurirea socialismului, a găsit şi găseşte întotdeauna un răsunet adînc şi sprijinul activ al clasei muncitoare şi al tuturor oamenilor muncii. In focul acestei lupte s-a făurit alianţa revoluţionară a clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, au crescut mii de luptători comunişti, fiii cei mai buni ai poporului muncitor.

Oamenii muncii din ţara noastră consideră politica partidului care exprimă interesele vitale ale celor ce muncesc, drept propria lor politică. Milioane de oameni ai muncii din patria noastră au participat activ, sub conducerea partidului la lupta pentru instaurarea şi consolidarea regimului democrat-popular. Descătuşind şi îndrumînd energiile creatoare ale maselor, partidul şi guvernul înfăptuiesc cu succes politica de industrializare socialistă a ţării ca bază a dezvoltării cu succes a întregii economii naţionale. Partidul şi guvernul nostru desfăşoară politica de transformare socialistă a agriculturii şi aplică cu consecvenţă politica de întărire continuă a statului democrat-popular, de atragere cît mai largă a oamenilor muncii la lupta pentru construirea socialismului. O mărturie vie şi concretă a viabilităţii acestei politici o constituie participarea a sute de mii de oameni ai muncii la conducerea treburilor statului, lupta avîntată a poporului muncitor pe şantierele construcţiei socialismului, puternicul avînt al întrecerii socialiste, mişcarea „rapidiştilor" în industrie şi a „maiştrilor recoltelor bogate" în agricultură. Ne mîndrim — pe bună dreptate — cu succesele dobîndite pe drumul făuririi unei vieţi noi. Ne apropiem de sfîrşitul victorios al primului cincinal. Industria noastră socialistă şi în principal industria grea, industria constructoare de maşini, creşte şi se dezvoltă în ritm rapid. Mase tot mai mari de ţărani muncitori pornesc pe drumul întovărăşirilor agricole şi al gospodăriilor agricole colective. Creşte nivelul de trai material şi cultural al celor ce muncesc.

Realizările dobîndite de poporul nostru muncitor pe toate tărîmurile se datorează înainte de toate politicii juste a partidului, unităţii de nezdruncinat a rîndurilor sale. In întreaga sa luptă şi activitate neobosită partidul se călăuzeşte de interesele vitale ale oamenilor muncii, iar oamenii muncii văd în conducerea de către partid chezăşia luptei victorioase pentru un mîine socialist de belşug şi fericire. Cu viu interes şi bucurie a aflat poporul nostru muncitor despre lucrările celei de a 7-a sesiuni a Marii Adunări Naţionale a R.P.R. Sesiunea a luat hotărîri importante care decurg din faptul că Plenara Comitetului Central al P.M.R., ţinînd seama de necesitatea întăririi continue a rolului conducător al partidului, l-a ales pe tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în funcţia de prim-secretar al C.C. al P.M.R. Sesiunea a aprobat cererea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej de a fi eliberat din funcţia de preşedinte al Consiliului de Miniştri. La propunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej făcută din însărcinarea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului Împuterniciţilor, Marea Adunare Naţională a ales în funcţia de preşedinte al Consiliului de Miniştri pe tovarăşul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., fiu credincios al partidului, luptător hotărît pentru înfăptuirea liniei partidului. In cuvîntarea sa, tovarăşul Chivu Stoica a arătat că guvernul R.P.R. va continua cu aceeaşi fermitate aplicarea liniei partidului de construire a socialismului şi de apărare a păcii. Guvernul se va preocupa şi pe viitor de întărirea statului nostru democrat-popular. Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al P.M.R. pentru al doilea plan cincinal care este în curs de definitivare va oglindi cu limpezime faptul că în centrul politicii partidului şi guvernului stă sarcina întăririi continue a puterii economice a patriei şi ridicării nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii. In domeniul extern, guvernul R.P.R. va promova şi pe viitor o politică de strîngere a legăturilor de prietenie şi frăţie cu ţările lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S., de dezvoltare a relaţiilor de pace cu toate ţările, de apărare a suveranităţii naţionale a patriei. Poporul nostru muncitor sprijină cu însufleţire programul guvernului R.P.R. de înfăptuire a politicii partidului.

El e hotărît să lupte cu toate forţele, sub conducerea partidului pentru victoria deplină în munca de făurire a bazei economice a socialismului.

Alături de întregul nostru popor, strîns unit în jurul partidului şi guvernului, tineretul muncitor al patriei noastre e hotărît să întîmpine prin fapte de muncă mari şi rodnice, marele eveniment din viaţa noastră — cel de al II-lea Congres al P.M.R. Noi, tinerii, datorăm partidului tot ceea ce face tinereţea noastră mai frumoasă, mai luminoasă. Conduşi de mîna sigură a partidului, noi sîntem feriţi de dibuiri şi greşeli, putem creşte oameni culţi şi viguroşi în stare să ducem lupta minunată pentru ţelul înalt şi nobil al socialismului. Pentru tineretul nostru nu poate exista o fericire mai mare, o sarcină mai de cinste decît aceea de a răspunde încrederii partidului, de a participa cu toate forţele la lupta dusă de partid pentru cauza celor ce muncesc. Organizaţia revoluţionară a tineretului nostru, Uniunea Tineretului Muncitor, care păzeşte ca lumina ochilor principiul conducerii de către partid se străduieşte şi se va strădui mereu să fie un demn ajutor al partidului, un luptător înflăcărat, dîrz şi priceput pentru promovarea politicii partidului, pentru socialism. In întîmpinarea Congresului partidului, tineretul nostru muncitor va lupta cu cea mai mare însufleţire pentru îndeplinirea planurilor de producţie, pentru extinderea şi folosirea maximă a tehnicii noi, pentru creşterea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost al produselor. In întîmpinarea marelui eveniment, organizaţiile U.T.M., sub conducerea organizaţiilor de partid vor da o şi mai mare atenţie muncii de educaţie comunistă în rîndurile tineretului, mobilizării întregului entuziasm al tinerilor, pentru ca înfruntînd cu curaj greutăţile, să dea o contribuţie mereu mai mare la opera de construire a socialismului.

Impreună cu toţi oamenii muncii tînăra generaţie a patriei noastre priveşte cu încredere şi bucurie în viitor. Sîntem convinşi că prin munca noastră perseverentă, harnică, vom făuri o viaţă minunată, vom construi socialismul. Sîntem convinşi fiindcă ne conduce un partid hotărît puternic şi curajos, un partid care nu se teme de furtuni, care ştie să le înfrunte şi să **le învingă.**

Plecarea delegaţiei guvernamentale a R. P. R. la Berlin

La 4 octombrie 1955 a plecat la Berlin delegaţia guvernamentală a Republicii Populare Romîne care va participa la festivităţile celei de-a 6-a aniversări a proclamării Republicii Democrate Germane.

Delegaţia este compusă din tovarăşii: Petre Borilă, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, conducătorul delegaţiei, Alexandru Drăghici, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Afacerilor Interne, Gheorghe Stoica, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.R. în R. D. Germană şi Maxim Bergheanu, prim-secretar al Comitetului regional P.M.R. al regiunii Stalin.

La plecarea delegaţiei au fost prezenţi tovarăşii: Miron Constantinescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, I. Fazekaş, secretar al C.C. al P.M.R., Gheorghe Pintilie, membru al C.C. al P.M.R., Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, Gheorghe D. Safer, ministrul Transporturilor Navale şi Aeriene, Gheorghe Hossu, ministrul Construcţiilor, Ion Dumitru, ministrul Industriei Petrolului, Anton Vlădoiu, ministrul Gospodăriei Comunale şi Industriei Locale, dr. Voinea Marinescu, ministrul Sănătăţii, Teodor Rudenco, Petre Costache, director general al Treburilor Consiliului de Miniştri şi alţii.

Au fost de faţă la plecare reprezentanţi ai Ambasadei R. D. Germane în frunte cu ambasadorul Werner Eggerath.

Şedinţa grupului naţional romîn al Uniunii Interparlamentare

După terminarea lucrărilor celei de a 7-a sesiuni a Marii Adunări Naţionale, a avut loc la Palatul Marii Adunări Naţionale, şedinţa grupului naţional romîn al Uniunii Interparlamentare la care au participat, pe lîngă deputaţii membri ai grupului şi alţi deputaţi ai Marii Adunări Naţionale.

In cadrul acestei şedinţe, deputatul Avram Bunaciu a făcut o expunere asupra desfăşurării şi rezultatelor celei de a 44-a conferinţe interparlamentare de la Helsinki şi asupra activităţii delegaţiei parlamentare romîne la această conferinţă.

Vorbitorul a subliniat faptul că cea de a 44-a conferinţă interparlamentară a adus un aport operei de colaborare şi înţelegere internaţională, constituind încă un pas înainte pe drumul deschis la Geneva de conferinţa şefilor guvernelor celor patru puteri în iulie 1955.

Dînd citire rezoluţiilor adoptate de Conferinţă, vorbitorul a subliniat de asemenea necesitatea ca parlamentarii din toate ţările să activeze pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor Conferinţei şi în special a celor privitoare la problemele coexistenţei paşnice între state, în scopul îmbunătăţirii colaborării şi înţelegerii internaţionale în scopul întăririi păcii.

(Agerpres)

AŞA CUM NE-A INVĂŢAT MATULINEŢ

Constantin Moraru

Sporirea necontenită a cantităţii de oţel — iată sarcina de căpetenie a noastră, a oţelarilor. Mai mult oţel înseamnă satisfacerea necesităţilor de consum ale industriei constructoare de maşini, pîrghie de bază a dezvoltării întregii economii naţionale. De aceea, în faţa noastră stă în permanenţă îndatorirea sporirii continue a productivităţii muncii, a folosirii întregii capacităţi de producţie a cuptoarelor.

Cuptorul nr. 6, la care lucrez, a primit cu cîtva timp în urmă denumirea de cuptor al tineretului. De atunci, succesele noastre au crescut lună de lună. De unde înainte reuşeam cu greu să îndeplinim norma cuptorului, acum oţelarii din echipa pe care o conduc s-au obişnuit să nu se simtă în apele lor atunci cînd cifrele depăşirilor de plan sînt mici. Asta nu s-a petrecut întîmplător. Însuşirea şi aplicarea metodelor înaintate de lucru ale oţelarilor sovietici, precum şi folosirea experienţei pozitive a oţelarilor noştri ne-au ajutat să obţinem la cuptorul tineretului un randament mult sporit.

Aplicarea metodei sovietice Matulineţ — de elaborare rapidă a şarjelor, s-a dovedit a fi de mare însemnătate pentru sporirea productivităţii cuptorului. Aplicarea acestei metode presupune organizarea perfectă a muncii echipei şi un regim special în organizarea desfăşurării operaţiilor din spaţiul de elaborare a şarjei. Pentru aceasta, noi acordăm o mare atenţie dirijării focului, a regimului termic în cuptor, străduindu-ne ca atît la încărcare cît şi pe durata topirii să menţinem o temperatură constantă pe care o reducem în timpul afinării. Ca prim-topitor, după proba I nu pierd niciodată din vedere să fac adausul de minereu (5—800 kg.) în vederea scăderii cu aproape 40 la sută a cantităţii de carbon. Este de la sine înţeles că în felul acesta realizăm o fierbere rapidă a oţelului fără însă a dăuna calităţii lui. Aplicarea metodei de elaborare a şarjelor rapide, în linii mari, este reprezentată la noi printr-o serie de măsuri pe care căutăm, pe cît ne este posibil, să le respectăm cu cea mai mare stricteţe. Repararea cuptorului o începem în momentul în care a început evacuarea şarjei. Suprapunînd aceste două operaţii reducem cu 10 la sută timpul repartizat iniţial reparării vetrei cuptorului. Pe măsură ce oţelul topit este evacuat din cuptor, reparăm — tot la cald — peretele din spate, iar mai apoi vatra propriuzisă. Repararea cuptorului în această perioadă face posibilă sudarea materialului refractar în condiţiuni perfecte şi într-o perioadă de timp redusă. După repararea vetrei cuptorului, începem din nou munca de elaborare a unei noi şarje. Ne străduim ca durata pregătirii băii de topire să nu fie mai mare de o oră şi jumătate. La încărcare, căutăm ca vatra cuptorului să fie acoperită cu bucăţi mici de fier, care s-o protejeze şi să ajute la începerea procesului de topire. După aşezarea acestui strat de fier vechi, încărcăm piatra de var, minereul, precum şi bucăţile mai mari de fier vechi şi nu mult după aceea turnăm deasupra încărcăturii fonta lichidă. Pe toată durata încărcării cuptorului, macaragiul se străduieşte să repartizeze încărcătura în straturi uniforme pe întreaga suprafaţă a vetrei cuptorului. Reducînd primele perioade de elaborare a şarjei — începînd cu reparaţia cuptorului şi terminînd cu încărcarea fontei — obţinem o preîncălzire deplină a materialelor din cuptor.

Elaborarea şarjelor rapide presupune însă o planificare strictă a muncii în echipă, pentru a fi întrebuinţat cu folos fiecare minut. In echipa noastră, de pildă, în timp ce se execută încărcarea cuptorului, trei oţelari din efectivul echipei pregătesc jghiabul şi orificiul pentru scurgerea încărcăturii din cuptor, după care se ocupă de pregătirea materialelor necesare afinării oţelului şi, în ultimă instanţă, destupării cuptorului.

Pe toată durata elaborării şarjei acordăm o atenţie deosebită fluidităţii zgurei, pe care o reglăm cu adausuri de bauxită sau cu piatră de var. Afinarea şarjei o începem numai după ce ne-am convins că topirea minereului s-a făcut în întregime şi o executăm în aşa fel încît baia să nu se răcească şi să nu fie frînat procesul de oxidare al carbonului. In această perioadă, presiunea focului este de 5-6 atmosfere.

In permanenţă, alături de mine există un topitor din echipă. In felul acesta tinerii se deprind cu tehnologia fabricării oţelului şi pot să mă înlocuiască atunci cînd este nevoie. Aceasta este de mare însemnătate şi pentru munca brigăzii şi pentru ritmul ridicării calificării profesionale a tinerilor din echipă. Lui Hiaş Vasile, Volcu Nicolae, Vlaicu Vasile şi chiar lui Stengel Gheorghe pot să le încredinţezi oricînd conducerea cuptorului.

Respectarea cu stricteţe a celor învăţate de la oţelarul sovietic Matulineţ, precum şi aplicarea în practică a experientei oţelarilor noştri ne-a ajutat ca pe lîngă elaborarea unui număr de 20 de şarje rapide în luna august să prelungim cu aproape 18 zile durata de funcţionare a bolţii cuptorului.

Pe lîngă străduinţa noastră, aplicarea metodei Matulineţ este condiţionată în mare parte şi de colaborarea ce trebuie să existe între noi şi muncitorii celorlalte secţii şi sectoare care deservesc cuptoarele „Siemens-Martin". Este ştiut faptul că pentru elaborarea şarjelor de oţel avem nevoie de fier vechi, de fontă, de oale de turnare precum şi de alte materiale. De felul în care se străduiesc furnaliştii, cei din hala de turnare şi cei de la depozitul de fier vechi să ne asigure la timp cele necesare, depinde în mare parte scurtarea timpului de elaborare a şarjelor.

Dar nu la toate cuptoarele oţelăriei se lucrează ca la cuptorul 6. Comitetul sindical şi cel al organizaţiei U.T.M. din cadrul uzinei noastre nu au făcut prea multe pentru ca experienţa pozitivă a acelora care au reuşit să lucreze chibzuit obţinînd rezultate mai bune, să devină un bun al tuturor oţelarilor. Aşa se face că în sectorul oţelărie se mai lucrează încă, pe ici pe colo, cu metode meşteşugăreşti, învechite, lucru care face ca producţia de oţel să nu crească pe măsura posibilităţilor existente.

Echipa noastră învaţă mereu şi este gata oricînd să împărtăşească şi altora din experienţa sa.

CONSTANTIN MORARU
prim-topitor, sectorul oţelărie,
Combinatul metalurgic-Reşiţa

Şi-au îndeplinit cincinalul

Pînă acum, peste 150 de întreprinderi din cadrul Ministerului Industriei Alimentare şi-au realizat sarcinile primului nostru cincinal. Printre acestea se numără 33 de întreprinderi din ramura morăritului, 19 întreprinderi din cea a conservelor, 24 întreprinderi din cea a spirtului, 15 întreprinderi din ramura peştelui şi din alte ramuri producătoare de bunuri alimentare.

In fruntea întreprinderilor care şi-au îndeplinit cincinalul înainte de termen, se află fabricile de paste făinoase „Partizanul"-Craiova şi „Constantin David"-Bucureşti, Moara „13 Decembrie"-Bucureşti, fabricile de conserve şi preparate de carne IART-Deva, fabricile de conserve de legume şi fructe „Flora", „Griviţa", „Filaret"-Bucureşti, Arovit-Oradea şi Mureşeni, întreprinderile piscicole Jurilofca şi Tulcea, fabricile de ulei „13 Decembrie"-Bucureşti şi „Interindustrial"-Oradea şi fabricile de bere „Rahova" şi „Griviţa"-Bucureşti. (Agerpres)

In preajma celui de al 4-lea Congres A. R. L. U. S.

In zilele de 8 şi 9 octombrie va avea loc în Capitală cel de al 4-lea Congres A.R.L.U.S., la care vor participa delegaţi aleşi în conferinţele regionale ţinute în întreaga ţară. Participanţii la Congres reprezintă cele mai largi categorii sociale: muncitori şi ţărani muncitori, funcţionari, oameni de ştiinţă, scriitori şi artişti, militari, pensionari, gospodine, studenţi etc. Se vor întîlni la Congres fruntaşi ai întrecerii socialiste care aplică şi răspîndesc în întreprinderile lor metodele înaintate sovietice, inovatori din fabrici, uzine, mine, cercetători ştiinţifici din laboratoare, fruntaşi ai recoltelor bogate, academicieni şi artişti, activişti ai A.R.L.U.S.-ului de la oraşe şi sate etc.

In aceste zile, se pregătesc să plece sau au pornit spre Bucureşti, pentru a participa la Congresul A.R.L.U.S. Eroul Muncii Socialiste Dumitru Arjan, maistru sondor la schela Tîrgovişte, academicianul dr. Iuliu Haţieganu, din Cluj, topitorul fruntaş Ştefan Barc de la Combinatul Baia Mare, inginerul Vasile Dicu, de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin, fruntaşul recoltelor bogate Nichita Mărgineanu din regiunea Cluj, colectivistul Balcu Aur de la gospodăria agricolă colectivă din Călăraşii Vechi, decorată cu Ordinul Muncii clasa I-a, Marin Curcă, preşedintele întovărăşirii din satul Cioroiu regiunea Craiova, scriitorul Kovacs György, ing. N. Ştefănescu, de la S.M.T. Gottlob, regiunea Arad şi mulţi alţi delegaţi şi invitaţi.

(Agerpres)

Primul spectacol al Ansamblului artistic al Filarmonicii albaneze

Marţi seara, în sala Teatrului de Estradă al R.P.R., a avut loc primul spectacol al Ansamblului artistic al Filarmonicii albaneze care face un turneu în ţara noastră.

La spectacol au asistat reprezentanţi ai Institutului Romîn pentru Relaţii Culturale cu Străinătatea, oameni ai artei şi culturii, reprezentanţi ai presei şi un numeros public.

A asistat ambasadorul R.P. Albania la Bucureşti, Miha Lako şi alţi membri ai Ambasadei.

Programul primului concert al Ansamblului artistic care ne vizitează ţara, formaţie a Filarmonicii albaneze, a cuprins dansuri populare albaneze, cîntece populare albaneze şi ale popoarelor prietene şi arii din opere.

Cîntecele populare interpretate de cîntăreaţa populară Lucia Miloti, de Mentor Xhemali, laureaţi ai celui de al 5-lea Festival Mondial şi de ceilalţi solişti ai Ansamblului artistic al Filarmonicii albaneze, au fost primite de public cu îndelungi aplauze.

Din suitele de dansuri ale provinciilor Albaniei s-a desprins odată cu măiestria interpreţilor şi puternicul suflu de viaţă nouă şi fericită pe care-o trăieşte astăzi poporul albanez. (Agerpres)

O zi liberă foarte ocupată

Dintr-un carnet de turist

V. Vîntu

Pentru cei care, asemenea nouă, vor să cunoască Moscova în 6 zile, treaba aceasta nu e una dintre cele mai uşoare... Din motive lesne de priceput. Toate îţi atrag aici atenţia: începînd de la felul disciplinat în care suie cetăţenii în metrou sau troleibuz şi terminînd cu priveliştile ameţitoare ale clădirilor.

O plimbare pe străzile Moscovei nu se calculează în minute, ci în ore.

Minute...

Ore... Zile..., nopţi...

Totul este în mişcare în aceeaşi unitate de timp, dar în alte spaţii. Nu este o figură de stil.

Cine nu ştie ce înseamnă în mod obişnuit o expoziţie? Asta în mod obişnuit, dar pentru ca să te plimbi doar pe drumul Expoziţiei agricole unionale trebuie să străbaţi 35 de kilometri asfaltaţi, şi alţi 30 de kilometri: cît măsoară aleile.

În treacăt fie spus, expoziţia are o linie proprie de troleibuz. Zilele noastre la Moscova sînt astfel adevărate zile de muncă. Pînă acum nimeni nu s-a plîns de insomnie...

Iată şi o zi de odihnă. Duminică 2 octombrie.

Să ne gospodărim ziua ca nişte moscoviţi: odihnă, activitate. Propunem deci: dimineaţa la ora 10 — galeriile Tretiakov, după amiaza la trei meciul de fotbal Dinamo—Spartak, seara cinematograf în relief.

★

Galeriile Tretiakov sînt destul de aproape. Din Piaţa Roşie nu e mult pînă la imensa clădire a bibliotecii V. I. Lenin, iar de aici încă puţin pînă la vestitele galerii.

Ne lăsăm hainele la garderobă (nu ştiu cum e la Bucureşti dar aici e toamnă moscovită) şi constatăm, fără uimire, că deşi am venit puţin după ora deschiderii — cuierele sînt aproape pline.

Ne începem vizita de la sălile de jos, de la primele monumente de artă — secolul XI — dominat de pictura religioasă. ***Linia precisă a creaţiei lui Rubliov care a înfruntat veacurile ne atrage de îndată atenţia, dar ne grăbim fiindcă ghidul nostru grijuliu ne informează că la Tretiakov se află expuse 40.000 de lucrări!***

În sălile închinate marilor maeştri ai penelului Iaroşenko, Veresceaghin, Surikov, Levitan, Cramskoi, Repin, ne aşteptăm adeseori rîndul în faţa exponatelor.

Grupuri, grupuri de oameni de toate vîrstele ascultă atenţi cu carnetele în mînă cuvintele ghizilor. Numărul scaunelor se înmulţesc în aceste săli. Se află aici capodopere care trebuie studiate ore întregi. Emoţia noastră creşte cu fiecare vestit tablou pe care-l recunoaştem aici.

„Necunoscuta" lui Cramskoi, „Boieroaica Morozova", „Dimineaţa executării streliţilor" ale lui Surikov, reproduse în atîtea albume de artă — iată-le aici la doi paşi în faţa noastră!

În faţa tablourilor lui Repin „Ivan cel Groaznic şi fiul său" sau a portretelor lui Tolstoi, nu ne putem opri prea mult.

Grupuri, grupuri vin în urma noastră...

Deodată, pe nepregătite, s-a anunţat ora închiderii. Cît de repede s-au scurs trei ore şi jumătate!...

In hol un mănunchi de şcolăriţe — cu cravatele roşii peste şorţuleţele lor negre — au asaltat pur şi simplu standul de reproduceri ale tablourilor din expoziţie. Cum aşa, să pleci de la Tretiakov fără măcar un portret al lui Cramskoi?

★

Cu metroul am mers la diferite ore ale zilei. Ne-am minunat de lărgimea sălilor, care pot cuprinde în matca de marmoră a pereţilor adevărate fluvii de oameni, de peroanele largi şi cele obişnuite, de acel „din două în două minute" adică intervalul de timp dintre trenurile subpămîntene.

Şi totuşi, acum, cu puţină vreme înainte de ora trei, staţiile pînă la Stadionul ***Dinamo — toate putînd cuprinde populaţia unui întreg cartier — au devenit aproape neîncăpătoare.***

De la prietenul nostru, Victor Iosipovici, călăuza noastră de fiecare ceas prin Moscova, suporter pasionat al echipei Spartak, aflăm o întreagă caracterizare a clasamentului şi pricepem, în concluzie, că meciul de astăzi este hotărîtor în lupta pentru întîietate.

Stadionul e înţesat. Ne-am resemnat oarecum încă din metrou cu gîndul că vom sta undeva în picioare. Victor Iosipovici ne conduce, şi ne aflăm în faţa unui şir de bănci pline, afară de o mică porţiune neocupată. Mare ne e mirarea să aflăm că sînt chiar locurile noastre...

— Au fost rezervate.

— Cum?

Simplu: în acest stadion cu zeci de mii de locuri fiecare spectator îşi păstrează locul, aşa că ne aşezăm fericiţi pe locurile noastre: 517, 518, 519...

Pasiunea cu care se desfăşoară meciul de fotbal nu poate fi, cred, cu nimic mai bine asemuită decît cu pasiunea celor din tribune. Îmi pare rău că nu am avut un magnetofon să fi imprimat de pe stadionul „Dinamo" o mică lecţie sonoră despre sufletul cu care poate fi sprijinită o echipă!

O întrecere a maeştrilor, a vrăjitorilor balonului rotund — cum obişnuiesc să scrie cronicarii sportivi.

Portarul Iaşin, înalt, sigur pe minge, cu jocul său specific (ieşirile pînă la 16 metri), Salnikov, sufletul înaintării echipei Spartak, autorul unui minunat gol cu capul şi al unui „11" care l-a „bătut" pe Iaşin. Netto, căpitanul echipei naţionale, blond, subţirel, veşnic ca un aparat de precizie, Tatuşin extrema dreaptă în fugă de tren accelerat, Paramonov, Krijevski — iată cîţiva din aceşti vrăjitori.

2—1 pentru Spartak. Victor Iosipovici este în al nouălea cer.

Două ore mai tîrziu, puţin înainte de a merge la cinematograf mă întîlnesc în holul „Hotelului Naţional" cu un prieten.

— Mare păcat că n-ai fost la meci, îl dojenesc eu. ...A fost ceva...

— ...Grozav! Ştiu: l-am urmărit prin televiziune, mi-a replicat el cu calmul obişnuit al moscoviţilor şi a zîmbit.

★

Cinematograful în relief.

O sală obişnuită, ca toate sălile; (aş adăoga: sovietice, ţinînd seamă de caracterul necomercial al acestor săli), largă, cu vizibilitate bună din orice scaun, de o curăţenie rară, cu sală specială pentru fumători, cu sală pentru bufet, cu o încăpere mare, luminoasă, liniştită, confortabilă unde în aşteptarea spectacolului poţi citi o carte sau o revistă.

O sală obişnuită.

Neobişnuit deocamdată pînă la începerea filmului este ecranul — care nu este de pînză, ci din sticlă. Luminile lustrelor de cristal se sting treptat, treptat ca într-un amurg, şi în sală se aude o voce plină, plăcută de crainic care ne dă cîteva sfaturi, dovedite apoi ca deosebit de folositoare.

Realizat după una din povestirile lui Gogol din ciclul „Serile în sat la Dicanka", filmul în culori „Noapte de mai" ne prilejuieşte un tulburător sentiment al autenticului.

Ii simţi pe flăcăii cantonului ucrainean aici lîngă tine, în faţa ta, mişcîndu-se, cîntînd din bandură, şuşotind între ei pe sub merii înfloriţi. În primul plan poţi atinge aproape cu mîna florile de măr pe sub care se plimbă vii, desprinşi parcă din obişnuita imagine cinematografică, Hanna şi Levko, fericita pereche.

Căsuţele din lemn peste care se revarsă argintul lunii te cheamă deadreptul să le păşeşti pragul. Un moşneguţ îşi întinde braţul şi braţul este atît de aproape încît simţi că se află chiar sub nasul tău.

Eroii din „Noapte de mai" se află chiar în mijlocul spectatorilor.

Nu le poţi vorbi, nu le poţi strînge mîna, atîta doar.

★

Ne întoarcem la hotel veseli şi obosiţi. Numai de insomnie nu ne vom putea plînge. Nu a fost totuşi o zi liberă? O zi liberă e şi ea foarte ocupată; sîntem la Moscova.

Moscova — octombrie 1955 (prin telefon).

CUM E SĂMÎNȚA — AȘA-I ȘI RODUL

Ce sămînță de porumb folosesc eu

Știam de vreme mai îndelungată că belșugul recoltei depinde în mare măsură de felul seminței. Știam să dacă sămînța este de soi, apoi și recolta este bogată. Le cunoșteam toate acestea din munca mea de zi cu zi. Dar și mai bine le-am cunoscut la cercul agrozootehnic, ținut în timpul iernii în comună. La o lecție, tovarășa ingineră agronom Cristescu, ne-a vorbit despre sămînță, despre rostul ei în sporirea recoltei. Atunci am înțeles și mai bine ce înseamnă o sămînță de soi și de ce trebuie să folosim numai asemenea semințe. Și, dacă pînă atunci nu mă străduiam într-o măsură prea mare să pun în pămînt o sămînță bună, de calitate, de atunci strădania mea în această privință a crescut și mai mult.

Totdeauna îmi aleg cu grijă sămînța de porumb. Caut pentru sămînță știuleții cei mai mari și mai grei, cu boabe mari și frumoase. În primăvară, înainte de semănat, curăț boabele de pe știuleți. Pe cele de la vîrf și bază le folosesc pentru alte nevoi, iar pe cele de la mijloc le opresc pentru sămînță. Nici asta nu este însă de ajuns. Boabele alese pentru sămînță trebuie să fie bine uscate, mari, întregi și sănătoase. Boabele umede, mîncate de șoareci sau sparte, mucegăite sau mărunte nu au ce căuta printre cele de sămînță. Le dau deci de o parte.

Cu cîtăva vreme înainte de a ieși la însămînțat, fac încercarea puterii de germinație a seminței. Și dacă rezultatul este mulțumitor, dacă încolțesc mai mult de 95 din cele 100 de boabe puse la încercare, atunci folosesc sămînța. Altfel nu.

Așa am făcut în anul trecut și munca mi-a fost răsplătită. Toamna trecută eu am recoltat peste 2600 kg. porumb la hectar. Așa am ales sămînța și în primăvara aceasta. Ba am făcut un lucru și mai bun. Am luat, în schimb sămînță de elită de la Stațiunea agricolă experimentală din Studina și am însămînțat. Semănatul l-am făcut însă tot după ce am încercat puterea de germinație. Ce înseamnă de fapt să pui în pămînt o sămînță de soi, de calitate, văd acum și mai bine, privind recolta. Sînt cîte doi, trei și chiar patru știuleți pe cocean. Eu socot, fără nici o greșeală, că am să culeg mai bine de 3000 kg. porumb la hectar. Și recolta asta mă îndeamnă ca și la anul să fac tot așa.

MARIN GALAN
țăran muncitor din comuna Brastavăț, raionul Corabia

3.000 kg. boabe la hectar

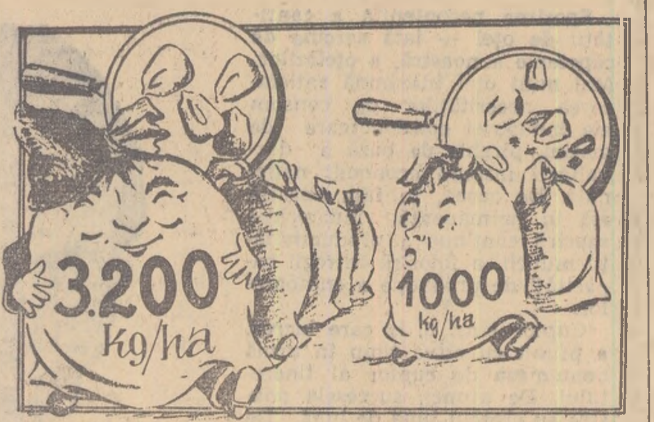
În satul Voevoda din raionul Alexandria a început acum cîtăva vreme culesul porumbului. Numai în cîteva zile s-a recoltat porumbul de pe o suprafață de peste 30 hectare. Printre primii care au ieșit la cules sînt și țăranii muncitori Mihalache Ancu și Aron Alboi. Recolta se arată bogată. După cum socotesc cunoscătorii în treburile cîmpului, de pe fiecare hectar se vor culege mai bine de 3.000 kg. boabe. O vorbă din strămoși spune: „Ce semeni, aia culegi". De bună seamă că cele 3.000 kg. boabe la hectar obținute de țăranii muncitori din Voevoda se datoresc în mare parte seminței bune pe care au băgat-o sub brazdă în primăvară.

Corespondent
MUGUR PASACHE

Două feluri de sămînță, două rezultate

Gheorghe Fudulu este unul dintre țăranii muncitori fruntași în lupta pentru recolte îmbelșugate. El a încetat să mai lucreze pămîntul după metode ce și-au trăit de mult traiul și aplică cu stăruință metodele noi, înaintate.

Odată, la o lecție a cercului agrozootehnic s-a vorbit țăranilor muncitori despre importanța unei semințe de calitate în asigurarea unor sporuri mari de recoltă. Vorbind despre asigurarea unei semințe de calitate de porumb, lectorul a recomandat țăranilor muncitori cursanți alegerea seminței din lan, ca fiind mai avantajoasă și mai sigură. La sfîrșitul lecției cel mai iscoditor s-a dovedit Gheorghe Fudulu. El a început să se intereseze ba de un lucru ba de altul, a căutat să afle tot ce nu-i era lui clar. Iar la sfîrșit și-a exprimat părerea de rău că n-a ales porumbul pentru sămînță din lan, ci din grămadă, după ce l-a recoltat. I s-a răspuns că și așa este bine, numai să aibă grijă de sămînță de atunci înainte, pînă la însămînțare.

Și Gheorghe Fudulu a avut grijă. Știuleții pe care-i alesese pentru sămînță au fost bine păstrați în timpul iernii, la loc uscat, ferit de umezeală și de îngheț. În primăvară, înainte de a ieși la însămînțat, el a ales din nou sămînța. A ales numai acei știuleți bine uscați, cu boabe mari și grele. Pe cei care fuseseră atinși de umezeală și se încinseseră, sau prinseseră mucegai precum și pe cei cu boabe mîncate de șoareci sau sparte, i-a îndepărtat. După aceea a făcut proba de germinație a seminței. A făcut-o și la cercul agrozootehnic dar și la el acasă. Rezultatele au fost frumoase. Din cele 100 semințe puse la germinat 98 au încolțit. Sămînța era deci bună de pus în pămînt.

Cîtă deosebire este însă între recolta lui Gheorghe Fudulu și cea a lui Oprea D. Trudă! Aceasta se poate vedea din faptul că recolta lui Fudulu întrece cu mai bine de trei ori pe cea a lui Trudă.

De ce recolta lui Oprea Trudă este așa de slabă? Pentru că Trudă a neglijat una dintre condițiile principale ce trebuie îndeplinite în lupta pentru recolte bogate — asigurarea unei semințe de calitate. El nu s-a îngrijit, nici în toamnă, nici în primăvară să aleagă pentru sămînță porumbul cel mai bun. A luat sămînța ce i-a venit la îndemînă și — hai la semănat... „Lasă — spunea el — parcă numai sămînță de soi am semănat pînă acum? De-o fi vreme bună, s-o face și porumbul meu...".

Ce a semănat, aceea a cules. Sămînța era de toate felurile. Unele boabe erau mari, altele erau mici, unele erau întregi, altele sparte, unele aveau prea multă umezeală... Apoi n-a făcut nici încercarea puterii de încolțire a semințelor. Și după ce a însămînțat asemenea porumb, Oprea Trudă n-a făcut nici celelalte lucrări agricole necesare — prășitul, de pildă — cînd le-a venit timpul. A făcut doar o prașilă și a doua oară a dat cu rarița.

Cum este recolta lui Oprea Trudă acum? Așa cum era de așteptat, dar cum n-a dorit-o el. Plantele sînt rare în lan, mici și poartă pe ele numai unul sau doi știuleți. Dar ce știuleți — mici de tot. Rar să găsești unul care să treacă de 10—12 cm. Sînt mai degrabă ghijuri — cum le spune pe la noi. După cîte se vede n-o să recolteze mai mult de 1.000 kg. porumb la hectar.

Ca și alți țărani, Oprea Trudă a trecut pe la lanul lui Gheorghe Fudulu. A văzut și el porumbul acestuia. I-a părut rău că n-are și el asemenea porumb — se înțelege de la sine. Ba și-a spus chiar el părerea de rău odată, stînd de vorbă cu un țăran muncitor. „Am făcut greșeala — am făcu-to. Tot pe spinarea mea am făcut-o. Nu mi-ar fi stricat de loc să culeg și eu la pogon tot atîta porumb cît culege Gheorghe Fudulu.

La anul însă, tot ca el o să fac și eu. O să-mi aleg sămînță bună de porumb... O să iau de la cineva în schimb și o să însămînțez..."

FLOREA ROTARU
șeful punctului agricol din comuna Măceșul de Jos, raionul Gura Jiului

Condiții principale

Unul dintre factorii principali care contribuie în mare măsură la sporirea producției de porumb este, fără îndoială, folosirea unei semințe de calitate superioară.

Ori cîtă importanță am da celorlalte mijloace care ajută la ridicarea producției — cum ar fi arătura adîncă de toamnă, folosirea gunoiului de grajd, prașile de cîte ori este nevoie etc. — dacă nu punem în pămînt o sămînță bună, de soi, rezultatele nu vor fi cele așteptate.

Pentru ca o sămînță de porumb să fie bună de însămînțat, să avem siguranța obținerii unor recolte ridicate, trebuie să îndeplinească mai multe condițiuni.

O primă condiție este aceea ca sămînța folosită să fie de calitate superioară. Ea trebuie să aparțină unui soi ameliorat sau raionat în regiunea respectivă. De asemenea este de calitate și asigură o productivitate sporită, sămînța hibridă de porumb obținută din încrucișarea a două soiuri, care a fost experimentată și este recomandată de organele agricole.

Semințele din soiuri raionate dau un spor de 300—500 kg. la hectar față de populațiile locale, iar la culturile din sămînță hibridă sporul este și mai însemnat — în medie 600 kg. la hectar.

O altă condiție importantă pe care trebuie s-o îndeplinească sămînța pentru a putea fi bună de pus în pămînt este aceea ca ea să fie sănătoasă. Aceasta înseamnă că sămînța trebuie culeasă de pe știuleții sănătoși, bine dezvoltați și ajunși la coacere deplină. Sămînța aleasă trebuie, de asemenea, să cuprindă boabe mari și grele, să corespundă greutății absolute (greutatea a 1.000 boabe) specifice soiului respectiv.

Puritatea (curățenia) seminței este o altă condiție care trebuie respectată în lupta pentru asigurarea unor recolte sporite și de calitate. Sămînța trebuie să fie curată, adică să nu fie amestecată cu alte soiuri, să nu cuprindă boabe stricate sau sparte, să nu aibă corpuri străine etc.

Trebuie de asemenea, să se acorde atenția cuvenită și umezelii seminței. O sămînță bună de folosit nu trebuie să aibă mai mult de 15 la sută umezeală. Cînd conține mai multă apă, sămînța mucegăiește și-și pierde calitățile ei germinative, nu mai poate fi bună de însămînțat.

Una dintre principalele condiții pe care trebuie să le îndeplinească o sămînță bună este și încolțirea. O sămînță bună se caracterizează printr-o mare putere de încolțire și, dimpotrivă, o sămînță slabă — printr-o putere de încolțire mică. Încercarea puterii de încolțire — care se face larg de către țăranii muncitori — dovedește calitatea seminței. Folosirea unei asemenea seminte va duce la obținerea unei recolte scăzute, deoarece nu toate semințele vor răsări rămînînd astfel goluri mari în cultură.

Acestea sînt condițiile principale pe care trebuie să le îndeplinească neapărat o sămînță ca să poată fi bună de însămînțat.

Respectarea acestora de către țăranii muncitori în alegerea seminței precum și a celorlalte reguli agrotehnice recomandate pentru cultura porumbului va asigura obținerea unor sporuri însemnate de recolte, va duce la obținerea unei producții ridicate de porumb de pe ogoarele patriei noastre.

Ing. agr. **CORNEL CRACIUN**
Stațiunea experimentală agricolă din Studina, raionul Caracal

Dalta și Ciocanul

Nu ne criticați că...

— Poftim treci și condu dumneata. Eu nu mai sînt bun de președinte. Nu, nu, în felul acesta nu se mai poate munci!

Și, trîntind cheile pe birou, tovarășul Stoica Gheorghe, președintele Comitetului executiv al sfatului popular al orașului Moreni, refuză să mai asculte propunerile tovarășei Cosma.

Astfel de fraze le repetă ori de cîte ori i se aduce la cunoștință vreo neregulă.

Recent, după o ședință care a avut loc cu salariații sfatului popular, tovarășul Stoica a venit la treabă mai devreme ca de obicei. Și precum vă închipuiți, foarte neliniștit. Nu știa ce să facă. Pe moment îi veni în minte o idee năstrușnică: să se răfuiască cu cei care-l criticaseră la ședință. „Dacă-i vorba de critică, lasă că le-arăt eu", și-a zis. Furios cum era, intră în biroul în care lucrau cei cu pricina. Nici una, nici două, fără a-i privi măcar, le spuse:

— Ziceți că iar am lipsuri, că subapreciez capacitatea de muncă a unor șefi de secție, că mă port necuviincios cu unii salariați, sau cetățeni. Într-un cuvînt gîtui critica, hai? Să știți că nimic nu-i adevărat! Eu sînt un om de treabă. Și-am să vă dovedesc aceasta. Voi avea eu grijă!

Trîntind ușa, plecă mai agitat decît venise.

Salariații sfatului popular au așteptat ca lucrurile să se îndrepte. Deși a trecut de atunci multă vreme, tovarășul Stoica își continuă nestingherit „obiceiurile", făcînd pe anumiți cetățeni să piardă timp prețios pentru obținerea vreunui certificat, semnarea unei adeverințe etc. Și acum se mai întîmplă destule cazuri cînd tov. Stoica nu-i cere părerea tovarășului Candrea Vasile, șeful gospodăriei comunale, luînd diferite hotărîri cu privire la repartizarea de locuințe pentru muncitori. E normal deci ca președintele să facă greșeli în această problemă.

Nu se poate spune că unii tovarăși din sfat nu sînt de acord cu el. De pildă tov. Crăciun, secretarul Comitetului executiv al sfatului popular, e întotdeauna „alături" de tovarășul președinte. Într-adevăr, cum s-ar putea să fie oare altfel?

Nu de mult tînărul Herța Ion a avut un deces în familie.

Îi trebuia deci actul de înmormîntare. Președintele era în concediu, secretarul plecat pe teren. Nu avea cine semna actul. Așteptă tînărul o oră, două, pînă ce-și pierdu răbdarea. Era ora 10, cînd a pornit pe teren în căutarea tov. Crăciun. După indicațiile unor cetățeni, tînărul îl găsi pe secretar într-un restaurant.

— Tovarășe Crăciun, zise tînărul, vă aștept de cîteva ore la sfat. Mi-a murit tata și...

— Acum vrei actul de înmormîntare. Mai așteaptă că mergem, mai avem timp pînă la ora trei.

— Dar mă grăbesc; dumneavoastră vă puteți întoarce la restaurant și după ora trei.

— Ce? Mă controlezi pe mine în muncă, ai? Ia dă legitimația să văd cine ești — și luînd legitimația tovarășului Herța Ion și-o notă într-un carnețel. Cînd citi anul nașterii, izbucni:

— Zi, ești mai mic ca mine cu vreo două zeci de ani. Cînd eu eram plecat sub arme tu de-abia te născuseși și mai ai nas să mă critici! Ia gîndește-te puțin, poate reușești să-ți recunoști greșeala. Ce zici, îți ceri scuze?

Nu știm dacă tovarășul Herța Ion și-a cerut scuze sau nu, dar știm precis că felul în care muncește atît tovarășul Stoica cît și tovarășul Crăciun este cu totul nescuzabil.

Ne întrebăm și întrebăm sfatul popular raional Cîmpina — regiunea Ploești: ce scuze mai găsește acestor tovarăși?

Așteptăm răspunsul cuvenit.

GHEORGHE I. GHEORGHE

În primele săptămîni de școală

Există, în ceea ce am putea numi viața unei generații, momente de care oamenii ce le-au trăit își amintesc cu aceleași sentimente și gînduri ani și ani mai tîrziu. Pentru elevii care anul acesta au pășit pragul celui de al zecelea an al școlii, ziua de 1 septembrie 1955 a fost un asemenea moment. Așa o spuneau cu gravitate toate elevele clasei noastre, așa și-o vor fi spus-o atîția elevi și eleve din țara noastră în prima zi a ultimului an școlar. În mintea multora a apărut imaginea acelei zile în care pășeam pentru prima oară, unele cu încredere, altele cu teamă, pragul primei clase. Cele două imagini puse alături ne-au făcut să zîmbim: copiii de atunci au devenit adolescenți și se pregătesc să intre în viață. Copilului, care acum nouă ani nu cunoștea nimic din ceea ce mintea omenească a adunat și a înfăptuit, i se cere la sfîrșitul acestui an să dea dovadă de maturitate a gîndirii, de temeinicia cunoștințelor adunate, zi cu zi, în zece ani de școală.

Zilele acestui an școlar au și început să treacă. Cu ajutorul tovarășelor profesoare pătrundem în domenii noi, ca astronomia ale cărei taine le dezlegăm cu curiozitate; de asemenea acumulăm cunoștințe noi și în materiile care le-am studiat în anii trecuți.

Repetarea materiei din anul trecut ne-a fost folositoare prin faptul că a arătat fiecărei eleve unele lacune pe care le mai are și pe care trebuie să le înlăture.

Din felul în care s-au dat primele răspunsuri la repetiție sau la lecțiile noi, s-a putut vedea că multe eleve au înțeles însemnătatea studiului individual. Lia Levcovici a luat primul cinci la romînă, Ardeleanu Valeria a răspuns foarte frumos la fizică...

Munca clasei noastre se desfășoară în colectiv. Am putea chiar spune că sîntem un colectiv foarte unit, un colectiv ale cărui membre sînt prietene adevărate. Acest colectiv al clasei a X-a D a fost închegat încă din anii trecuți și trăinicia lui se poate dovedi. Intrînd în clasa noastră dimineața sau în recreații, ai să vezi eleve grupate lîngă tablă sau lîngă o bancă. Acolo vei găsi totdeauna pe Sichitiu Mariana, Tauber Mira sau Colțescu Viorica, explicînd colegelor lor unele lucruri care nu s-au înțeles ori au fost uitate. Nu odată poți întîlni în jurul băncii elevelor Marinescu Cristina și Cantuniari Ioana un grup repetînd lecția la istorie sau la limba romînă. Ogreanu Rodica a venit la școală cu o săptămînă după începerea cursurilor așa că de mare folos i-au fost explicațiile primite de la colege în legătură cu noile norme de ortografie.

Încrederea cu care elevele rămase în urmă se apropie de colegele fruntașe, întrebîndu-le, cerîndu-le ajutorul și răspunsul modest, prietenos, dovedesc că sîntem un colectiv unit.

Nu putem spune că închegarea acestui colectiv a fost ușor de realizat, mai ales că în alți ani printre „metodele de ajutor", se numărau suflatul și copiatul temelor de la o elevă mai bună. Pentru a înlătura aceste lipsuri a trebuit să depună eforturi și elevele rămase în urmă și utemistele fruntașe. Dar strădania comună n-a rămas fără rezultate...

Multe dintre noi așteaptă cu nerăbdare deschiderea cercurilor pentru elevi de pe lîngă Facultatea de Matematică și Fizică unde avem atîtea de învățat.

Munca pentru obținerea unor rezultate frumoase la învățătură se împletește cu munca depusă în cadrul școlii de către organizația U.T.M. care acum duce o intensă activitate pentru pregătirea alegerilor organelor conducătoare ale organizației U.T.M. La gazeta de perete au apărut articole legate de preocupările noastre: sarcinile din noul an școlar, gînduri de viitor etc.

În munca noastră sîntem sprijinite de tovarășa dirigintă Negreanu Silvia. Cu dînsa discutăm adesea problemele ce ne frămîntă, îi cerem sfatul și sprijinul.

Gîndul ce zboară adesea spre ziua cînd, terminînd școala, vom putea fi de folos patriei noastre, ne este imbold în munca perseverentă de studiu.

DOGARU VIORICA
elevă în clasa a X-a D, Școala Medie de 10 ani nr. 21 fete București

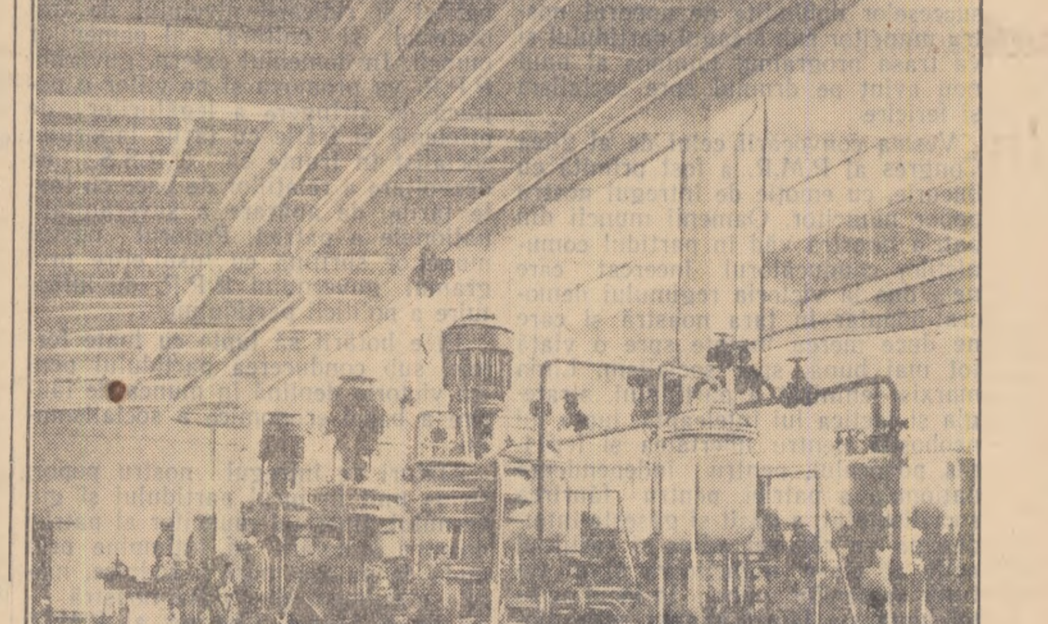
Tovarășul Noghi Iosif

Fusese înainte de armată strungar bun. Noi îl cunoaștem bine. Acum și-a terminat stagiul militar și a venit din nou să lucreze ca strungar. E tot atît de calm și sigur în mișcări ca atunci. Dar într-o după amiază cînd am ieșit din schimb, tînărul Noghi ne-a spus:

—Tehnica s-a dezvoltat, nu glumă!

Era oare neputincios în fața mașinii? Nu. Însă tinerii, chiar și cei mai mici ca el, au învățat multe între timp și acum i-o luaseră înainte. Tînărul Noghi a hotărît să fie la nivelul celor mai buni strungari. S-a apucat cu stăruință de carte. A studiat temeinic metoda Bikov-Bortkievici, și alte metode înaintate și cu ajutorul maiștrilor le-a aplicat cu succes în practică. Curînd după aceea a început să-i lase pe mulți în urmă și pentru succesele lui a primit titlul de fruntaș al întrecerii socialiste. Aceasta nu ne-a uimit pe nici unul. Era rezultatul unei voințe firești, erau succese cucerite pe drept. Noghi nu s-a oprit aici. Locul lui de muncă e totdeauna curat, piesele executate de el sînt de calitate superioară și niciodată n-are o depășire mai mică de 60 la sută. El este un exemplu pentru toți strungarii secției noastre din cadrul complexului „Grivița Roșie". Pentru succesele obținute în muncă, pentru voința de care dă dovadă în ridicarea nivelului său profesional, recent a fost primit în rîndurile candidaților de partid.

Corespondent
TOMA ALEXANDRU

În sala fermentatoarelor de regim se fac ultimele lucrări de finisare.

Penicilină

Spre sfîrșitul anului trecut, zidăria fabricii de penicilină ajunsese la acoperiș. Odată cu ultimile cărămizi și cu acoperișul, se încheia o etapă. La alte construcții, această etapă e cea mai importantă. Aici însă, la fabrica de penicilină ea nu reprezintă decît primii pași. In alte părți, tencuiești, vopsești și ai terminat. Aici de-abia începe munca de instalare a fabricii.

În ansamblu, așa se petrec lucrurile la orice fabrică. Dar numai în ansamblu, căci tehnologia penicilinei e destul de nouă și se perfecționează fără încetare. Or, fabrica noastră, construită după proiecte sovietice, reprezintă ultimul cuvînt al progresului în această ramură.

Apoi, într-o fabrică de penicilină variațiile cele mai mici de temperatură, de umiditate sînt dușmanii cei mai mari, cei mai primejdioși. Finisajul interior este, de aceea, extrem de pretențios.

Și la toate acestea, se adaugă lucrări masive dar migăloase, de montaj: instalații tehnologice, sanitare, încălzire, viniplast, ventilații, aparate de măsură și control, curenți slabi, aer condiționat, lumină, forță, canalizări etc.

Au apărut comandamente, s-au deschis fronturi, a pornit „atacul"...

Frontul arhitectului

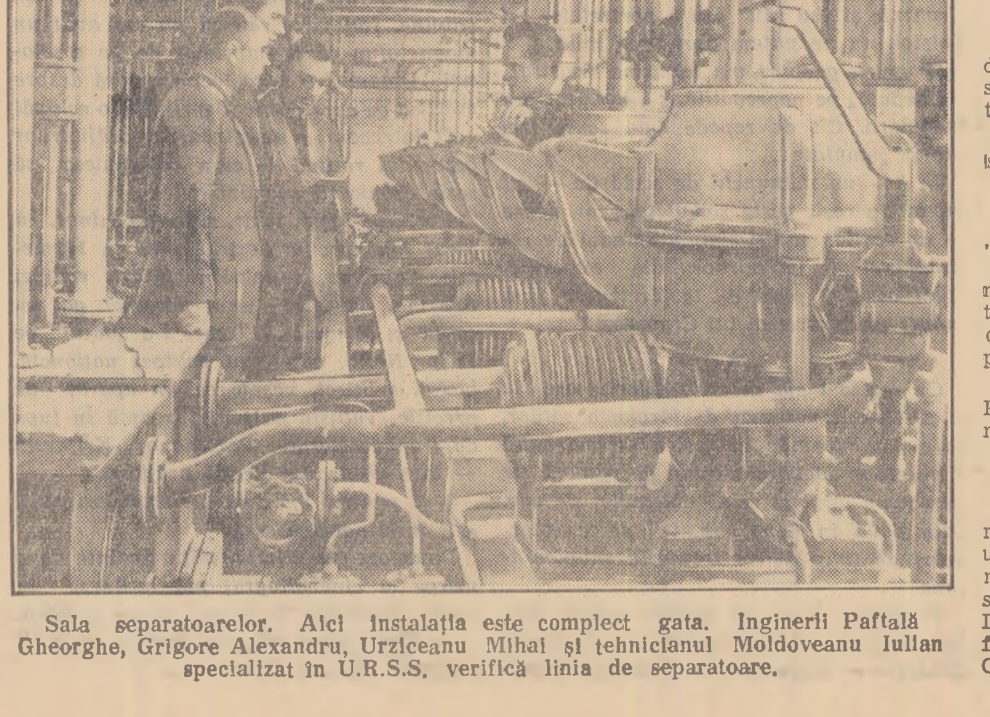
Iată un comandant. Comandantul pavilionului de producție. Un comandant ciudat. E gata să rîdă toată ziua și are o autoritate extraordinară asupra cîtorva sute de oameni, care („cîte bordele, atîtea obiceie"), fiecare-și poartă hramul lui. E atît de calm încît e în stare să asculte o zi păsurile unui om, tot așa cum în zilele de odihnă e în stare să urmărească ceasuri întregi cu undița un amărît de peștișor într-un iaz prăpădit.

Înalt, bine legat, cu păr bogat, aranjat în felul poeților. Cînd rîde, o flacără îi pîlpîie parcă pe față, luminîndu-i-o.

Cîte odată i se pare că se enervează și strigă. E îngrijorat chiar că „strigă" la oameni. I se pare că-și iese din fire. E o părere ciudată. Nici nu ți-l poți închipui strigînd. E un om cu multă experiență, a lucrat în nu știu cîte locuri pînă acum, a avut de-a face cu fel și fel de lucrători, convins că pentru a realiza un lucru bun trebuie să le explici clar celor ce te înconjoară, să-i faci interesați în atingerea obiectivului vizat.

Frontul arhitectului Hoffman e cel mai greu. Are toate categoriile de meseriași; are o mulțime de subfronturi și întrepătrunderi, are cel mai mare volum de finisaje, montaje și instalații; cine vrea să refacă istoria întrepătrunderilor trebuie să se grăbească. Singurele mărturii care mai rămîn sînt ușile. Pe ele găsești inscripția: „Ocupat instalații", „Ventilație", ventilație, ventilație, ca și cum afară de ventilație nimic nu mai e pe lume. „Gata pentru zugravi". Gata... Și chiar așa vor fi greu de reconstituit toate manevrele, toate mișcările cu întrepătrunderile lor. Să nu jeneze, să nu încurce. Cel mai greu pavilion! E vorba de pavilionul de producție.

Și, se-nțelege: cînd comandantul își cunoaște bine oamenii, cînd oamenii își iubesc și-și ascultă comandantul, treburile sînt în bună ordine.

Sala separatoarelor. Aici instalația este complect gata. Inginerii Paftală Gheorghe, Grigore Alexandru, Urziceanu Mihai și tehnicianul Moldoveanu Iulian specializați în U.R.S.S. verifică linia de separatoare.

Neamul zidarilor, ipsosarilor etc.

Mergi prin încăperile pavilionului de producție. În camerele terminate te întîmpină un peisaj deosebit, ciudat. Totul este de un alb imaculat. Casetele de ipsos sînt lucrate cu o migală și cu o atenție rară. Pe jos mozaic, gresie.

De multe ori ai impresia că te afli în fața unui monument de artă. E parcă un laborator construit de cineva cu gusturi alese. Nu, aici nu e o fabrică oarecare, este expresia cea mai înaltă a arhitectonicii construcțiilor industriale. E o îmbinare armonioasă a tehnicii și artei, un monument pe care istoria amîndurora îl va reclama.

Interesant este și că aici lucrează oameni tăcuți, modești. La laude, un zîmbet fugar le înflorește pe față și dispare numaidecît. Umblă cu sacii de ipsos, de ciment, cu găleți de vopsele, cu uleiuri. Schimbă rar cîte o glumă. Și lucrează. Parcă stau de vorbă cu zidurile, cu vopselele, cu ipsosul, cerîndu-le părerea.

Este o echipă de zidari, a lui Nica Ioan. Toți sînt din Trestienii regiunii București. Sînt și flăcăi de 17 ani ca Gheorghe Florea, bun meseriaș, dar care se acomodează greu cu șantierele și îi e dor de casa părintească, de cîmp, de fete și de horă. Sînt oameni mai trecuți de tinerețe, oameni ai șantierelor. Lucrează la un loc, merg împreună la masă, împreună locuiesc, împreună îi învață pe cei tineri și îi muștruluiesc pe cei neatenți, împreună se sfătuiesc și hotărăsc ce să facă, iar toți la un loc îi dau deplină ascultare șefului de echipă.

Pe o schelă, un zidar lucra o arcadă la pavilion. Parcă opera. Cînd, obosit, s-a ridicat, a zărit jos un puști care-l privea țintă. Copilul era foarte grav. Sta cu mîinile la spate și urmărea atent.

Meșterului i-a venit să rîdă.

— Ce faci, măi țincule, acolo? Ori ești cumva directorul fabricii?

Calm, puștiul i-a replicat:

— Mata, mai bine ți-ai vedea de treabă și-ai învăța să vorbești ca oamenii.

Apostrofarea i-a plăcut grozav meșterului. A sărit, l-a luat pe țînc de umeri și l-a întrebat:

— Vrei sus pe schelă?

Fără tocmeală, țîncul a primit.

El e feciorul lui Mihai Neculau, zugrav din București. Cei de la școală au vrut să-l trimită în colonie. El s-a înțeles cu tatăl să vină pe șantier.

Se plimbă, trage cu ochiul la meșteri, se joacă.

Tatăl îl ia la ședințe, la consfătuiri.

Mai sînt și alți puști. Și ei învîrtesc „afaceri" asemănătoare.

Cu ajutorul lor am izbutit să înțeleg că meșterii, părinții lor, își transmit din tată în fiu meseria, că de mici o deprind, o îndrăgesc cu pasiune, cu ardoare, o perfecționează ridicînd-o pe treptele artei.

Și-ntr-adevăr sînt meșteri strașnici aici. Pătimași, descendenți din tagma străbunului lor meșter Manole.

Noul șef de atelier

E potrivit de stat și lat în spate. Un fierar în toată firea. Parcă un destin l-a urmărit să devină fierar. De fapt, cînd a mers la Școala profesională metalurgică s-a apucat de lăcătușerie. Și a învățat-o. Dar un coleg n-a mai putut să învețe la fierărie. Și atunci l-au repartizat pe el, pe Gheorghe Ichim. Așa că din școală a ieșit stăpîn pe două meserii. După școală, a lucrat într-un atelier auto. Mai tîrziu...

Mai tîrziu, a început montajul la fabrica de penicilină. Mergea greu. Montatorii duceau lipsa unor piese accesorii. Se plîngeau că din pricina acestora nu pot da la timp utilajul în funcție.

Așa s-a născut atelierul de confecții metalice de pe șantier și așa a ajuns aici și Gheorghe Ichim. Om cu două meserii, a fost primit cu brațele deschise. Ce nu i s-a dat de lucru? Pîlnii de filtru, podețe metalice pentru bloc depozit, console, brățări, suspensii. Fierarul și lăcătușul executau cele mai pretențioase piese. Planurile cu care nu era obișnuit i-au devenit familiare. Acum lucrează ca un maistru după cele mai minuțioase planuri. Se spune că niciodată n-a lucrat mai puțin decît i se cerea, că totdeauna a dat cu măcar jumătate mai mult.

Flăcăul ăsta moldovean, domol dar inteligent, perseverent, s-a impus și admirației și simpatiei celorlalți. Cînd vechiul șef de echipă a cerut să plece, toată lumea a știut că un șef nou, capabil va face ca treaba să meargă strună, mai departe. Așa a ajuns Ichim și șef de echipă, și, pentru că echipa își are un atelier al ei, hai să-i zicem șef de atelier...

Oamenii înaltei tehnicități

Nici spațiul nici condeiul nu stau în ajutor, ca măcar cele mai semnificative fapte, oamenii minunați ai șantierului să fie înfățișați aici.

Afară de constructori mai sînt și alți oameni pe șantierul fabricii. Mai cu seamă în pavilionul producție.

Aceștia sînt „beneficiarii". Adică, cei care, în momentul terminării fabricii, o vor lua în primire și o vor pune în funcțiune.

★

„Beneficiarii" deocamdată se acomodează. Cu peisajul, cu clădirile, cu înfățișarea mașinilor, și ei între ei.

Am văzut un grup de „beneficiari". Viitoare operatoare. Absolvente de școli medii și de facultăți. Se ascunseseră într-o sală, după niște bazine uriașe și studiau sub îndrumarea unei tovarășe, care, vă asigur, călca pentru prima dată într-o fabrică de penicilină. Studiau, consultau îndrumătoarea, comentau peisajul și se bucurau că vor lucra într-un laborator „extraordinar".

Nu vă faceți griji în legătură cu calificarea viitorilor „beneficiari". Biologii, naturaliștii, chimiștii, agronomii și farmaciștii sînt pregătiți. Un grup a lucrat luni de zile în fabricile sovietice.

În zilele cînd am stat la fabrică l-am cunoscut puțin pe inginerul Nistor Ion, șeful sectorului de fermentație. S-a mai scris despre el că e sfătos, ca toți moldovenii. Mie mi s-a părut că e foarte grăbit să rezolve problemele ridicate de apropiata intrare în producție a fabricii: reguli de întrebuințare a utilajelor, regulamente de ordine etc. etc. Se împarte între traducerea lucrărilor sovietice și verificarea instalațiilor, pe care le cunoaște din Uniunea Sovietică, unde a învățat un an de zile.

Ar părea chiar chițibușar. Mai ales că, de fiecare dată cînd descoperă o greșeală se bucură. Dar nu e așa. Se bucură pentru că la recepție nu va avea de lucru, pentru că fabrica va putea intra mai repede în funcție pentru că vom putea avea mai repede penicilină a noastră, romînească!

Hei, oameni nerăbdători...

PETRE NIȚA

În întîmpinarea Lunii Marii Prietenii

Convorbire cu Gh. Micota, prim-secretar al Comitetului regional U. T. M.-Arad

Zilele trecute, corespondentul ziarului nostru pentru regiunea Arad a avut o convorbire cu tov. Gheorghe Micota, prim secretar al Comitetului regional U.T.M.-Arad, în legătură cu pregătirile și acțiunile pe care le vor întreprinde organizațiile U.T.M. din regiune în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Redăm mai jos întrebările și răspunsurile primite:

INTREBARE: Ce acțiuni și-a propus să întreprindă Comitetul regional U.T.M. Arad în vederea sărbătoririi Lunii prieteniei romîno-sovietice?

RĂSPUNS: Luna prieteniei romîno-sovietice devine din an în an o tradiție tot mai scumpă poporului nostru muncitor. Oamenii muncii închină astfel cele mai frumoase realizări ale lor în producție, în activitatea culturală, științifică și sportivă — prieteniei cu poporul sovietic, marii sărbători a Revoluției Socialiste din Octombrie.

Tineretul din regiunea noastră, avînd mereu în frunte pe comuniști, se pregătește să sărbătorească Luna prieteniei romîno-sovietice cu noi realizări în muncă, învățînd și însușindu-și înaintata experiență a constructorilor comunismului.

Comitetul regional U.T.M. Arad și-a propus în primul rînd ca în această perioadă să antreneze mai intens tineretul în producție. Numărul tinerilor antrenați în întreceri socialiste din întreprinderile regiunii va crește simțitor. De asemenea, în afara celor existenți, peste 500 de tineri din întreprinderile orașului Arad, sub îndrumarea organizațiilor U.T.M. vor fi ajutați de maiștri și tehnicieni să aplice metode avansate sovietice.

Vrem să menționăm că tot în cinstea Lunii prieteniei romîno-sovietice, comitetul regional U.T.M. și-a propus ca prin aparatul comitetelor raionale U.T.M. să desfășoare o intensă muncă politică în rîndul tineretului utemiști și neutemiști din S.M.T.-uri și gospodării de stat pentru a-și îndeplini cu totul, pînă la 7 noiembrie întregul plan anual de producție. Acolo unde sînt posibilități vor fi îndrumați și sprijiniți să folosească pe scară tot mai largă în campania de toamnă cuplajul de mașini agricole la grăpat, discuit și semănat.

Organizațiile de bază U.T.M. vor mobiliza toți utemiștii și tinerii din întreprinderi să vizioneze expozițiile locale organizate de A.R.L.U.S. la întreprinderile „Iosif Ranghet", uzinele textile „30 Decembrie", Atelierele C.F.R. Arad, „Teba" și „7 Noiembrie". Aceste expoziții oglindesc ajutorul sovietic în mașini și utilaje, cu care au fost dotate întreprinderile respective, precum și aspecte ale realizărilor noastre prin aplicarea metodelor sovietice de lucru.

De asemenea, în schimburile de onoare organizate de Consiliul Sindical Regional, A.S.I.T. și A.R.L.U.S., organizațiile de bază U.T.M. din întreprinderi se vor strădui să antreneze un număr cît mai mare de tineri.

Comitetul nostru regional și-a propus să antreneze cu ajutorul organelor și organizațiilor U.T.M. un număr însemnat de utemiști și tineri la toate acțiunile întreprinse de A.R.L.U.S. ca: conferințe de popularizare a științei, tehnicii și culturii sovietice. In afară de aceasta sînt unele acțiuni care vor fi întreprinse în mod special de către organizațiile U.T.M. cum ar fi de pildă antrenarea unui număr de 30.000 de tineri la crosul „Să întîmpinăm 7 Noiembrie", sau sărbătorirea la 29 octombrie a „Zilei Comsomolului". Cu această ocazie se vor ține conferințe despre lupta și activitatea tineretului sovietic și vor urma programe artistice închinate Comsomolului.

INTREBARE: Ați amintit că comitetul regional U.T.M. a întocmit un plan de acțiune special pentru întîmpinarea Lunii prieteniei. Ce acțiuni mai deosebite, tineretul, v-ați propus să organizați?

RĂSPUNS: Asemenea acțiuni sînt multe și evident, eu am să vorbesc doar de cîteva din ele. Una din aceste acțiuni este constituirea de brigăzi de tineret și școlari care vor ajuta gospodăriile agricole de stat la recoltatul strugurilor. Această acțiune a cuprins sute de tineri din regiunea noastră. O altă acțiune este participarea tineretului la difuzarea cărții sovietice. In orașul Arad, de pildă, s-au constituit 40 de echipe de pionieri și un număr însemnat de echipe formate din tineri. Angajamentul lor este de a difuza în oraș 12.000 de volume. Pentru stimularea celor mai bune echipe comitetul regional U.T.M. împreună cu „Librăria Noastră" le vor decerna diverse mențiuni.

O acțiune interesantă pregătește de pildă organizația U.T.M. de la întreprinderea „Teba" care și-a propus să comemoreze împlinirea a 14 ani de la moartea eroinei Uniunii Sovietice, Zoia Kosmodemianskaia. Programul artistic, conferința, versurile, cîntecele vor fi închinate figurii nemuritoare a Zoiei. In legătură cu aceasta tinerele textiliste de la „Teba" s-au gîndit să trimită o scrisoare mamei lui Zoia și Șura.

Tinerii din regiunea noastră au început deja să se pregătească cu intensitate. Pot să amintesc că la uzinele „30 Decembrie", la C.F.R., cooperativa „21 Decembrie", echipele de dansuri sovietice se pregătesc cu mult interes. La fel și fanfara de tineret de la uzinele „Gheorghi Dimitrov", ansamblurile corale de la P.T.T.R., „30 Decembrie" și altele. Realizări interesante sînt și în antrenarea tineretului în producție. Despre toate acestea însă vom putea vorbi atunci, în zilele Lunii Marii Prietenii, cînd prin toate manifestările sale, tineretul regiunii noastre își va arăta dragostea și recunoștința față de marele popor sovietic.

TRIBUNA secretarului organizației de bază U.T.M.

Incepem pregătiți noul an de învățămînt politic

Organizația de bază U.T.M. de la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie" a fost distinsă cu „Diploma de Onoare a C. C. al U.T.M." pentru rezultatele bune obținute în desfășurarea anului de învățămînt politic pe anul 1954 — 1955.

Cînd s-a început pregătirea condițiilor pentru deschiderea noului an de învățămînt politic, comitetul organizației noastre de bază avea deja experiența anilor trecuți. Rezultatele au fost mult mai rodnice atunci cînd, de la început și apoi în tot cursul anului, ne-am preocupat atent de problemele de conținut ale muncii noastre. Acest lucru a reieșit și la analiza făcută de comitet la sfîrșitul anului trecut. Faptul că din cei 572 de tineri înscriși în învățămîntul politic în anul trecut majoritatea au dovedit sîrguință în studiu, au aplicat în practică cunoștințele teoretice căpătate în cercuri sau cursuri, că pentru munca sa perseverentă propagandistul Vasile Nițu a fost distins cu „Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M.", iar alți propagandiști asemenea tovarășilor Ion Arsenie, Blok Alexandru și Dumitru Tun au dat dovezi asemănătoare de rîvnă și conștiinciozitate, că a crescut cu mult maturitatea politică a tinerilor sau că în mai toate organizațiile de secție se depune o muncă de conținut — toate acestea dovedesc că participarea activă a tineretului din complexul nostru la învățămîntul politic a dat roadele așteptate.

Nu e mai puțin adevărat însă că uneori desfășurarea învățămîntului a fost reținută de existența unor lipsuri. Unele organizații de secții, de pildă, făcuseră recrutarea cursanților la voia întîmplării; tineri ca Petre Oneciuc, Petre Ion și alții se deprinseseră a nu se pregăti pentru seminar, unii propagandiști nu-și dădeau tot interesul pentru munca încredințată. Tocmai spre înlăturarea unor asemenea lipsuri ne-am îndreptat în acest an toate forțele.

Existența unui număr mare de secții se părea că ne va pune serioase greutăți. Dar nu s-a întîmplat acest lucru. Fiecare membru al comitetului a primit sarcina de a se ocupa de îndrumarea și în același timp de efectuarea unui control sistematic asupra felului în care decurg în fiecare secție pregătirile pentru deschiderea noului an școlar de învățămînt politic. Anul acesta înscrierile în formele de învățămînt nu s-au mai desfășurat de la sine. Utemiștilor și tinerilor li s-a recomandat de către birourile de secții cursul sau cercul corespunzător pregătirii fiecăruia în parte. Agitatorii și-au făcut și de această dată datoria, desfășurînd atît în convorbirile organizate pe secții cît și în discuțiile individuale o intensă muncă de lămurire. E drept însă că în munca biroului organizației din secția strungărie-vagoane a mai dăinuit practica recrutării superficiale a cursanților, iar responsabilul cu învățămîntul politic din secția biele-mecanisme tovarășul Ion Anghel, nu-și îndeplinea sarcinile pe care le avea. Sezisînd la timp asemenea stări de fapte, am luat măsurile necesare lichidării lor.

O muncă mult mai sistematică s-a depus în acest an și în ceea ce privește pregătirea propagandiștilor. In cadrul cabinetului de partid au fost astfel pregătiți peste 20 propagandiști, iar un număr însemnat de propagandiști de la formele pentru începători au frecventat cu regularitate cursurile de pregătire de pe lîngă comitetul raional U.T.M. S-a întîmplat în anul trecut ca unii propagandiști să fie supraaglomerați și cu alte sarcini obștești. Aceasta le îngreuia mult munca conducerii cursurilor și cercurilor politice, cerîndu-le eforturi mari. Măsurile luate de pe acum, au menirea de a înlătura ivirea unor asemenea deficiențe.

Comitetul U.T.M. a indicat fiecărui propagandist să participe la concursul „Iubiți cartea" și să-și îmbogățească continuu bagajul cunoștințelor.

Și în munca de pregătire a condițiilor pentru deschiderea noului an de învățămînt politic, ca întotdeauna, noi am primit sprijinul comitetului de partid. Responsabilii cu învățămîntul politic din organizațiile de secții au fost sprijiniți în ce privește recrutarea cursanților sau în acțiunea de îndrumare a utemiștilor și tinerilor ce locuiesc în alte localități de a se încadra în formele de învățămînt politic deschise în comunele respective. Ajutorul comitetului de partid s-a manifestat și prin aceea că ni s-au repartizat propagandiști dintre cei mai bine pregătiți, sau că un număr de 113 utemiști pot frecventa în acest an formele învățămîntului de partid.

Buna desfășurare a noului an de învățămînt politic implică și necesitatea creării unor condiții materiale. Primind în bună parte sprijinul direcției complexului am reușit să asigurăm sălile corespunzătoare pentru ținerea cursurilor și să procurăm rechizitele necesare. Incă de pe acum am început să ne interesăm dacă biblioteca clubului „Grivița Roșie" sau bibliotecile de secții dețin cele mai importante cărți ce urmează a fi indicate cursanților ca bibliografie. De asemenea propagandiștii vor fi ajutați să-și procure sau să-și confecționeze grafice, hărți, diagrame sau alt asemenea material ilustrativ. Așa cum în anul trecut direcția complexului a răspuns cererii noastre de a repartiza tinerii în așa fel în schimburi încît aceștia să poată frecventa cursurile sîntem convinși că vom primi și de această dată un asemenea sprijin.

Ziua deschiderii noului an școlar în învățămîntul politic ne găsește pregătiți. Iată pentru ce putem afirma că în acest an realizările vor fi și mai mari. Iar dacă unele greutăți sau lipsuri ne vor sta în cale vom ști să le înlăturăm. Mărturie este însuflețirea cu care tinerii din Complexul C.F.R. „Grivița Roșie" încep această nouă etapă de muncă în învățămîntul politic.

ILIE ION
secretar al comitetului organizației de bază U.T.M. Complexul C.F.R. „Grivița Roșie"

Examenele de admitere în învățămîntul fără frecvență

În ziua de 15 octombrie a.c. se va ține examen de admitere pentru învățămîntul fără frecvență la următoarele instituții de învățămînt superior:

Universitatea „C. I. Parhon"-București: facultatea de Matematică-Fizică; Institutul „Maxim Gorki" București; Institutul Politehnic București: facultatea de Chimie Industrială, facultatea de Tehnologie Mecanică; Institutul de Mine București, facultatea de mine; Institutul de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin" București: facultatea de Statistică; facultatea de Planificare, facultatea de Finanțe și Credit, facultatea de Comerț și Cooperație; Institutul de Cultură Fizică și Sport București; Universitatea „V. Babeș" Cluj: facultatea de Filologie-Istorie, secția Limba Rusă, facultatea de Matematică-Fizică; Universitatea „Bolyai" Cluj: facultatea de Matematică-Fizică; Universitatea „Al. I. Cuza"-Iași: facultatea de Filologie-Istorie, secția Limba Rusă, facultatea de Matematică-Fizică, facultatea de Șt. Naturale, secția Șt. Naturale-Chimie; Institutul Politehnic Iași: facultatea de Industrie Ușoară; Institutul Tehnic Galați: facultatea de Industrie Alimentară.

Examenul de admitere se va ține în localurile facultăților respective.

Inscrierile se primesc pînă la 13 octombrie a.c. la Secretariatele facultăților.

Consfătuirea pe țară a cadrelor artistice și de conducere din teatrele dramatice

Marți dimineața au început în sala Dalles lucrările consfătuirii pe țară a cadrelor artistice și de conducere din teatrele dramatice.

La consfătuire participă directori, regizori, pictori scenografi, artiști fruntași, autori dramatici, critici de teatru, reprezentanți ai secțiunilor culturale ale sfaturilor populare.

Deschizînd lucrările consfătuirii tov. Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, a subliniat obiectivul acesteia: discutarea problemelor ridicate în activitatea stagiunii trecute, precum și planul de perspectivă al noii stagiuni.

Tov. Ion Florea, directorul Direcției teatrelor din Ministerul Culturii a prezentat raportul asupra activității teatrelor dramatice în stagiunea 1954—1955 și proiectele pentru actuala stagiune. Printre altele s-a arătat că un număr tot mai mare de oameni ai muncii sînt atrași de spectacolele teatrelor dramatice. Numai în stagiunea trecută la aceste spectacole au asistat peste 3.500.000 de persoane. Raportul a subliniat îmbogățirea repertoriului original, valorificarea dramaturgiei clasice romînești și universale, realizarea unor spectacole de valoroasă ținută artistică, o mai bună legătură între teatrele din Capitală și teatrele din regiuni etc. realizări care au fost obținute în stagiunea trecută.

În continuare au avut loc discuții. Lucrările consfătuirii continuă.

(Agerpres)

A APĂRUT:

Meteoritul de aur

de OCTAVIAN SAVA

Primul număr al colecției „Povestiri științifico-fantastice"

Colecția apare la 1 și 15 ale fiecărei luni, în 32 de pagini. Prețul: 1 leu exemplarul. Abonamentele se fac la factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Fabrica „Flamura Roșie"-Sibiu. Și aici, ca în toate întreprinderile patriei noastre, tinerii muncitori caută să descopere mereu alte căi de sporire a productivității mașinilor la care lucrează. Lazăr Maria este responsabila unei brigăzi de tineret. Dar ea mai are încă multe de învățat de la maistrul Irimie Ion. Fotografia noastră a surprins un moment în care maistrul îi explică Mariei Lazăr cum ar putea să reducă o parte din timpii morți, organizîndu-și mai bine sistemul de aprovizionare a mașinii cu piese. În felul acesta, mașina de confecționat cocleți pentru industria textilă va produce mai mult, într-un timp mai scurt.

Foto: RADU COSTIN

O școală pentru cicliști

O dimineață însorită de vară. Zi de duminică... Dincolo de Ploești, spre Cîmpina, mașina în care ne aflăm gonește în voie pe panglica lucie și asfaltată a șoselei care se întinde dreaptă și nesfîrșită.

În apropiere de Băicoi întîlnim un grup de cicliști. Mulți, foarte mulți dintre ei sînt tineri, chiar foarte tineri. După felul în care pedalează cîțiva dintre ei, ca și după poziția lor în șea, se poate desprinde lesne că nu sînt prea experimentați. În schimb, toți, de la primul pînă la ultimul, apasă voinicește în pedale și vădesc o rîvnă insistentă.

Către partea din urmă a plutonului iată și un ciclist mai vîrstnic. Este Ion Dolete, care acum cîțiva ani era unul din cei mai buni cicliști ploeșteni. Deși pedalează de peste 20 de ani, el nu a pus încă bicicleta „în cui", așa cum au făcut mulți dintre colegii lui. Și, după cît se pare, pedalează încă destul de vîrtos. Ce-i drept astăzi nu mai este concurent ci... antrenor.

În calitatea lui de instructor al secției de ciclism a Școlii de tineret din Ploești, își însoțește elevii întotdeauna pe bicicletă la antrenamente. Îi urmărește atent, le dă indicații, organizează „moriști", atacuri prin surprindere, sprinturi, hărțuieli... tot felul de scheme tactice specifice unei curse cicliste.

În ziua aceasta, în programul școlii este prevăzut antrenament pe 80 km. cu schimburi regulate și medie orară constantă.

Antrenamentul elevilor este un adevărat spectacol. Oricine poate aprecia rulajul suplu al lui Mircea Alexiu de pildă, ca și calitățile promițătoare ale lui Daniel Dulu, Aurel Poenaru, C. Negreanu. N. Niculescu și alții din numerosul grup.

Peste două zile, marți către orele 4 după amiază, i-am întîlnit din nou pe cicliștii ploeșteni, de data aceasta în curtea comitetului C.F.S. din Ploești, unde își are sediul secția de ciclism a școlii de tineret.

O bună parte dintre ei discutau, firește, despre ciclism, comentînd ultimele rezultate. Cei mai mulți dintre ei au venit direct de la locul de producție. Iată-l pe bobinatorul Ion Angelescu, un tînăr de 18 ani, de talie mijlocie, subțirel, cu păr negru și ochi de aceeași culoare, plini de vioiciune și mai ales de dîrzenie. Dîrzenia aceasta l-a ajutat să ocupe primul loc la campionatul regional de ciclocros, după o luptă grea cu numeroși adversari bine pregătiți, printre care și cîțiva cicliști cu vechime, bine cunoscuți.

A sosit și ora H. Se face apelul. Apoi, se organizează ca de obicei două grupe. Cei din anul I vor parcurge o distanță mai mică, iar cei din anii II și III au în program ieșire pe 60 km. pe șoseaua spre Buzău. Temă: 10 km. rulaj susținut, 10 km. rulaj mai domol, apoi, sprinturi și încercări de fărîmițare a plutonului.

Printre ei, și cîteva cicliste. Dintre toate, Natalia Teodorescu s-a ținut scai de băieți de-a lungul a mai multor kilometri, deși aceștia mînau, nu glumă...

După antrenament, cicliștii care folosesc bicicletele școlii le-au depus în magazie. Ceilalți, care folosesc bicicletele diferitelor colective, au plecat direct spre casă.

— Nu uitați, mîine la ora 5 după amiază toată lumea la atelier — le-a comunicat antrenorul.

A doua zi, camera în care este instalată magazia și atelierul secției a devenit neîncăpătoare. Unii dintre cicliști lucrează în curte. Bicicletele sînt șterse, unii reglează schimbătoarele, cîrpesc cauciucurile sparte la antrenamente etc. Cicliștii Ștefan Danielov și B. Dumitrescu meșteresc împreună un pinion. Silviu Dresner, revelația circuitului R.P.R. 1954, repară o ratrapă. Trebuie să notăm că în încăpere se găsesc: un banc, o menghină, polizor și tot felul de piese și scule necesare pentru diferite reparațiuni. Și sînt multe reparații de făcut, mai ales că o parte din biciclete sînt ceva mai vechi, iar majoritatea alergătorilor sînt... destul de noi în ale pedalei.

Se inserase de-a binelea cînd cicliștii au început să părăsească atelierul. Cîțiva însă mai întîrziau: nu-și terminaseră repararea bicicletelor. Iată un bun prilej să mai stăm puțin de vorbă cu antrenorul Ion Dolete. „Nu prea avem piese de schimb, — a fost prima „durere" pe care ne-a adus-o la cunoștință, — iar accesorii noi încă nu am primit pe anul acesta".

Dintr-un sertar, antrenorul Dolete a scos o serie de registre. Evidența antrenamentelor, conspecte de lecții ținute în timpul iernii, caracterizări ale cicliștilor, inventarul școlii, repartizarea materialului etc.

Anul acesta desfășurarea activității în cadrul școlii a întîmpinat și unele dificultăți, firesc este ca în „viitorul an școlar" forurile competente să se îngrijească îndeaproape de rezolvarea lor.

Rezolvîndu-se aceste părți negative, secția de ciclism a școlii de tineret din Ploești, are perspective certe să-și atingă în mare măsură scopul pentru care a fost creată: creșterea în bune condițiuni și după un program temeinic de noi cadre de alergători, viitori cicliști fruntași.

EMIL IONESCU

Un ciclu de filme din R. D. Germană

Cu prilejul celei de a 6-a aniversări a proclamării Republicii Democrate Germane, la cinematografele „Magheru", „Victoria", „Filimon Sîrbu", „Gheorghe Doja" din Capitală, și pe ecranele cinematografelor din principalele orașe din țară vor fi prezentate în zilele de 6, 7 și 8 octombrie filmele: „Invingătorii", „Ernst Thälmann", „Mai tare ca noaptea" și „Incărcătură periculoasă", realizate de studiourile cinematografice din R. D. Germană.

(Agerpres)

NOUTĂȚI TEHNICE SOVIETICE

Consolidarea terenurilor nisipoase

Institutul de Agrofizică al Academiei de științe agricole din U.R.S.S. a elaborat după îndelungate cercetări un procedeu nou pentru consolidarea terenurilor nisipoase din stepă și pustiu. Bitumul (smoala) obținut la rafinarea țițeiului încălzit pînă la 160° C. se amestecă cu apă fierbinte la care se adaugă substanțe speciale pentru a se obține o emulsie, adică un amestec de picături extrem de mici de bitum cu apă. Emulsia astfel preparată se aplică pe teren cu ajutorul unor cisterne de stropire a unor camioane speciale sau din avion. După ce s-a stropit pe teren emulsia de bitum, apa din emulsie pătrunde în sol, iar bitumul rămîne la suprafața terenului nisipos formînd un strat gros de 8-10 milimetri rezistind chiar la o viteză a vîntului de 9 m. pe sec. Stratul de bitum mai are și alte proprietăți remarcabile: el nu împiedică absorbția apei provenită din ploi și nici creșterea vegetației, care străpunge cu ușurință stratul de bitum.

Metodă hidraulică de aruncare în aer

La un combinat de hîrtie și celuloză din U.R.S.S. urma să fie dărîmat un cuptor din beton armat de înălțimea unei case cu 5 etaje. Procedeele obișnuite de dărîmare ar fi necesitat un volum mare de muncă, cheltuieli foarte mari și prezenta pericolul unei eventuale deteriorări a instalațiilor învecinate.

Pentru a evita aceste neajunsuri s-a folosit un procedeu original. Camerele uriașe din beton armat ale cuptorului au fost umplute cu apă. În mijlocul camerelor s-a introdus în prealabil cîte o încărcătură de explozibil. După explozie s-au ridicat din cuptor jeturi mari de apă, iar cuptorul a fost dărîmat fără să se producă nici un fel de deteriorări instalațiilor din apropiere.

Cum se explică aceasta? În timpul exploziei s-a format o bulă de gaze care a exercitat o presiune uriașă asupra apei. Apa nefiind compresibilă a transmis uniform și instantaneu această presiune pereților camerelor din beton distrugîndu-le într-o fracțiune de secundă.

Tractor amfibiu

În Uniunea Sovietică, a fost construit prototipul unui tractor amfibiu original folosindu-se ca bază tractorul de corhănit K. T.-12 și motorul „Zis-5". Caroseria tractorului este perfect etanșă. Pentru propulsiunea în apă motorul acționează o elice navală, iar pentru mersul pe uscat tractorul folosește șenilele. La traversarea de lacuri, bălți, mlaștini, tractorul amfibiu are o maniabilitate perfectă. În apă el dezvoltă o viteză de 7,5 km. pe oră, iar pe uscat 12—13 km. pe oră.

Tractorul amfibiu va găsi o largă întrebuințare în silvicultură.

Jurnal artistic

Rodnic început de stagiune muzicală

In anul acesta stagiunea simfonică se anunță bogată, atît la Filarmonica de Stat „George Enescu", cît și la formațiile Radiodifuziunii și la orchestra Cinematografiei.

In afară de forțele artistice ale patriei noastre — printre care se numără tineri de talent ca Valentin Gheorghiu, Ion Voicu, Mîndru Katz, Vladimir Orlov, Radu Aldulescu, Ștefan Gheorghiu, Paul Staicu etc. — își vor da concursul la concertele simfonice din acest an artiști de seamă de peste hotare ca: Igor Oistrah, Iacob Zak, Anosov, Iosef Marx etc.

Programele concertelor noastre simfonice vor cuprinde, în afară de lucrări mai mult sau mai puțin cunoscute din repertoriul clasic și contemporan, o serie de prime audiții ca de pildă: „Suita sătească" și selecțiuni din opera „Oedip" de George Enescu, Simfonia X-a de Șostacovici, Concertul pentru orchestră de A. Vieru (dirijor C. Silvestri), Burlesca pentru pian și orchestră de E. Elenescu (solist Valentin Gheorghiu), precum și alte lucrări ale compozitorilor romîni și de peste hotare.

In acest sens, primele manifestări muzicale ale actualei stagiuni au fost primite cu interes legitim.

Concert în memoria lui Bela Bartok

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de la încetarea din viață a marelui muzician maghiar Bela Bartok, Ministerul Culturii, Uniunea compozitorilor din R.P.R. și orchestra simfonică a Cinematografiei, au organizat la Ateneul R.P.R. o manifestare artistică. Compozitorul Zeno Vancea — maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat — a evocat figura lui Bartok, arătînd importanța sa mondială și în deosebi aceea pe care o are el pentru poporul maghiar și poporul romîn. În cuvinte calde, Zeno Vancea a dat glas prinosului de admirație și recunoștință a muzicienilor romîni, față de tot ce a făcut Bartok pentru muzica romînească.

A urmat un concert al orchestrei simfonice a cinematografiei. Constantin Silvestri și Gheorghe Halmoș, primul la pupitru, celălalt la pian, au trăit cu o mare intensitate muzica lui Bartok. Și dacă pentru mulți dintre cei din sală (și în primul rînd pentru tineri) acest concert care aducea două prime audiții, a constituit o adevărată „revelație Bartok" aceasta se datorează în primul rînd acestor doi mari artiști. Constantin Silvestri a reușit să stimuleze în fiecare membru al orchestrei tot ce avea mai muzical și să-i unească în dorința și putința de a da o interpretare de cel mai înalt nivel partiturilor lui Bartok.

In divertismentul pentru coarde întîlnim sentimente, stări de spirit dintre cele mai diferite exprimate cu mijloace artistice uimitor de variate. Lucrarea e o elocventă mărturie a receptivității vibrante a lui Bartok la cele mai profunde fenomene ale vieții contemporane. Divertismentul, scris în 1939, într-o vreme în care fascismul se năpustea brutal asupra Europei, strivind sub călcîi un popor după altul, este străbătut de zguduitoare accente dramatice, prin care se întrevede totuși încrederea optimistă în viitor a compozitorului. Constantin Silvestri, ca un artist într-adevăr excepțional, a știut să realizeze în toată forța sa nu numai tragismul cuprins în această lucrare, ci și vigoarea, dinamismul ei. Faptul că această piesă deosebit de complexă la prima ei audiție publică a stîrnit entuziasmul publicului, a fost poate cea mai mare răsplată pentru dirijor și orchestră.

Concertul al III-lea pentru pian și orchestră a fost scris în 1945 cînd boala îl rodea, necruțătoare, pe compozitor. Cu toate acestea, Bartok a terminat partitura (cu excepția ultimelor 17 măsuri, schițate doar și reconstituite ulterior de un prieten și elev al său). De la prima temă, atît de lirică, pînă la strălucitoarea coda a finalului, solistul Gheorghe Halmoș a vădit că este în măsură să pătrundă toate tainele acestui concert și să le dezvăluie publicului cu o mare forță de convingere artistică. Desigur, întregul concert este de o frumusețe rară, dar poate cea mai impresionantă parte a fost a doua, un coral de o profunzime și simplitate cu adevărat clasică.

Concertul Bartok s-a încheiat cu „Dans romînesc" op. 8 (1910) orchestrat de Leo Weiner. Inscrierea sa la sfîrșitul programului era parcă o aducere aminte a faptului că întreaga creație a marelui compozitor pornește de la muzica populară. Intr-adevăr atît în Divertisment cît și în Concertul pentru pian este evidentă legătura compozitorului cu folclorul, o legătură de un tip superior, care a făcut ca muzica lui Bartok să constituie o sinteză originală a esenței muzicii populare.

Lucrări grele, atît din punctul de vedere al înțelegerii cît și al realizării tehnice, Divertismentul și concertul, prezentate în primă audiție au scos odată mai mult în evidență îndrăzneala creatoare, profunzimea de concepție, sensibilitatea și măiestria dirijorală ale lui Constantin Silvestri care, de data aceasta, a găsit un demn tovarăș întru artă în Gheorghe Halmoș.

Concertul Bartok se înscrie într-o serie de manifestări organizate la noi în cinstea marelui muzician. Sperăm că popularizarea intensă a muzicii acestui creator genial va continua și după ce momentul calendaristic cuprins între comemorarea a zece ani de la moarte (septembrie 1955) și aniversarea a șaptezeci și cinci de ani de la naștere (martie 1956) va fi trecut.

In felul acesta muzica, muzicienii și publicul de la noi nu vor avea decît de cîștigat.

Formațiile muzicale ale Radiodifuziunii

Cu cîteva zile în urmă, a avut loc în sala Ateneului R.P.R. concertul de deschidere a stagiunii 1955—56 a corului și orchestrei simfonice Radio. Conducerea muzicală i-a aparținut lui Emanoil Elenescu, în programul concertului figurînd lucrări de Beethoven: Uvertura Leonora nr. 2 și Simfonia IX-a (soliști Maria Voloșescu, Zenaida Pally, Mihail Știrbei și Nicolae Secăreanu). Este neîndoios, un început de stagiune festiv, cu deosebire promițător pentru concertele care vor urma.

Ascultînd-o cu acest prilej, s-ar zice că Orchestra Radio trece printr-un moment pe care l-am numi de „dospire" a forțelor sale artistice. Intr-adevăr aspectul ei este schimbat: au apărut o serie de elemente noi, tinere care se alătură instrumentiștilor de bază ai orchestrei, iar unele modificări de acest fel au avut loc chiar cu cîteva zile înainte de concert. Să prezinți în asemenea împrejurări la un nivel artistic înalt Simfonia a IX-a cu o orchestră relativ tînără, era o sarcină temerară, foarte greu de îndeplinit.

Se poate spune însă că dirijorul Emanoil Elenescu a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a răspunde acestei sarcini, pentru a valorifica în concert comorile nepieritoare ale muzicii beethoveniene. În măsura resurselor lor artistice, membrii orchestrei l-au sprijinit. Partea a II-a, Scherzo, a fost realizată expresiv cu multă acuratețe. Arta unor instrumentiști ca fagotistul Alexandrescu și oboistul Zelinsky, s-a vădit cu prisosință în fina muzicalitate cu care au atacat partea mediană a acestei mișcări (trio). In final, unde Beethoven — ca o încununare a întregei lucrări și în vederea precizării sensului ei măreț, triumfător — introduce în garnitură soliștii și corul, s-a făcut remarcat Nicolae Secăreanu prin tendința continuă de a da cîntului său o maximă expresivitate. Corurile (dirijor Gh. Danga) s-au prezentat la un frumos nivel contribuind și ele la ridicarea ținutei artistice a concertului.

Primul concert a trecut consemnînd perspectivele orchestrei Radiodifuziunii. Nădăjduim că fiecare nou concert va constitui un pas înainte pe calea închegării orchestrei și a îmbogățirii posibilităților ei de interpretare.

C. TEODORIU

A 10-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 4 (Agerpres). TASS transmite: În ședința plenară din dimineața zilei de 3 octombrie a Adunării Generale a O.N.U. a continuat discuția politică generală.

Primul a luat cuvîntul Ato Aklilu Habtevold, șeful delegației Etiopiei. El a declarat că una din principalele obligații ale O.N.U. este încurajarea mișcării pentru autodeterminarea tuturor popoarelor. Delegatul Etiopiei s-a pronunțat pentru convocarea unei conferințe în vederea revizuirii Cartei.

A luat apoi cuvîntul șeful delegației suedeze, Unden.

În legătură cu declarațiile unor delegați în favoarea revizuirii Cartei O.N.U., Unden s-a pronunțat împotriva fixării datei unei conferințe pentru revizuirea Cartei.

Reprezentantul Pakistanului, Ali a declarat că delegația sa nu consideră Carta O.N.U. „perfectă", dar consideră că revizuirea Cartei trebuie efectuată mai tîrziu „cînd va fi creată o atmosferă internațională mai favorabilă".

Reprezentantul Libanului, Huri s-a pronunțat împotriva hotărîrii pripite în problema revizuirii Cartei.

★

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din după amiaza zilei de 3 octombrie a Adunării Generale a O.N.U., în cadrul discuției politice generale au luat cuvîntul reprezentanții Israelului și Siriei.

Delegatul Israelului, Eban, și-a consacrat cuvîntarea mai ales relațiilor dintre Israel și țările arabe, pe care le-a acuzat că au o atitudine dușmănoasă față de țara sa. El a chemat toate țările care fabrică armament să nu-l vîndă țărilor arabe, deoarece, potrivit afirmațiilor sale, acest armament poate fi folosit împotriva Israelului.

Referindu-se la problema revizuirii Cartei O.N.U., Eban a declarat că, în prezent, revizuirea Cartei poate să fie mai curînd dăunătoare decît folositoare.

Conducătorul delegației siriene, Șukeri, a declarat că principala lipsă în activitatea O.N.U. este faptul că această organizație nu este unită, ci dezbinată, această organizație adoptă în permanență hotărîri cu o majoritate mecanică, pe care Șukeri a calificat-o „majoritatea mobilizată".

În legătură cu problema dezarmării, Șukeri s-a pronunțat în primul rînd pentru reglementarea armamentelor, subliniind că alături de marile puteri, împovărate cu uriașe armamente, există numeroase țări care nu produc ele însele armament și nici nu dispun de arme pentru a-și asigura propria lor securitate. După cum s-a exprimat delegatul sirian, pentru aceste țări procurarea armamentului este legată „de pierderea parțială sau totală a independenței". Șukeri a propus crearea unui „pool internațional" pentru aprovizionarea cu arme a țărilor mici care să nu fie nevoite să-și sacrifice libertatea în acest scop.

Reprezentantul Siriei s-a pronunțat pentru principiul universalității O.N.U. și pentru primirea tuturor țărilor care au făcut cereri în acest sens. El a luat atitudine împotriva revizuirii Cartei O.N.U., declarînd că „Carta este perfectă" și că totul depinde de felul în care este aplicată ea.

Referindu-se la problema Palestinei, Șukeri a declarat că în această regiune primejdia care amenință pacea devine permanentă și a propus ca Consiliul de Securitate să creeze o comisie specială, alcătuită din reprezentanți ai S.U.A., U.R.S.S. și Iranului care să se ocupe cu rezolvarea acestei probleme.

Adunarea a trecut apoi la examinarea raportului Comitetului General cu privire la ordinea de zi a celei de a 10-a sesiuni.

Prima problemă discutată a fost includerea pe ordinea de zi a celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale a situației Irianului de vest. Adunarea a adoptat cu o majoritate de 31 de voturi pentru, și 18 voturi contra hotărîrea de a include chestiunea Irianului de vest pe ordinea de zi a actualei sesiuni. Problema Irianului de vest a fost prezentată spre examinare Comitetului Politic.

După aceasta, Adunarea a aprobat în unanimitate recomandarea Comitetului General cu privire la includerea pe ordinea de zi a punctului prezentat de delegația U.R.S.S. — „Cu privire la măsurile pentru slăbirea continuă a încordării internaționale și dezvoltarea colaborării internaționale" și cu privire la prezentarea sa Comitetului Politic spre examinare.

În dimineața zilei de 4 octombrie s-a încheiat discuția politică generală, ultimul vorbitor fiind Krishna Menon, conducătorul delegației indiene.

La 3 octombrie și-a început activitatea Comitetul pentru problemele economice și financiare și Comitetul pentru problemele sociale, umanitare și culturale. Au fost aleși vicepreședinții și raportorii comitetelor și a fost aprobată ordinea examinării problemelor.

Lucrările Adunării Naționale franceze

PARIS 4 (Agerpres). — După două luni de vacanță, parlamentul francez și-a reluat lucrările la 4 octombrie.

Ședința Adunării Naționale s-a deschis sub președinția deputatului Marcel Cachin, cunoscut activist al partidului comunist și al mișcării muncitorești din Franța. În cuvîntarea sa el a făcut un apel la deputați să depună eforturi pentru rezolvarea unei serii de ascuțite probleme economice și financiare, îmbunătățirea situației materiale a oamenilor muncii, rezolvarea crizei de locuințe. Cachin a declarat că în momentul de față nimeni nu se va încumeta să nege necesitatea schimbării radicale a politicii interne a Franței în interesele poporului.

Cachin a arătat în continuare că rezolvarea multor probleme coloniale interesînd direct Franța prezintă mari dificultăți. Aceste probleme a declarat el, nu sînt încă nici pe departe rezolvate în interesele păcii. În legătură cu aceasta Cachin a amintit acele prevederi din constituția franceză care obligă Franța să nu folosească forța pentru înăbușirea mișcării de eliberare națională. Cachin a chemat pe deputați să nu admită repetarea sîngeroaselor evenimente ale războiului indochinez. El a subliniat că un război în Africa de nord ar fi mai primejdios decît războiul din Indochina.

În încheiere Cachin a subliniat năzuințele spre pace ale poporului francez.

După aceasta au început alegerile președintelui Adunării Naționale pe anul 1956.

În urma votului, Pierre Schneiter a fost reales președinte al Adunării Naționale franceze cu 295 voturi, Gaston Monnerville a fost reales ca președinte al Consiliului Republicii.

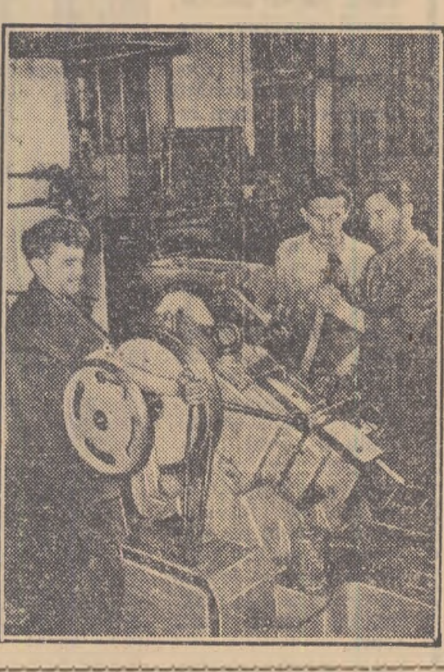
Presa franceză despre amînarea vizitei la Moscova a lui Faure și Pinay

PARIS 4 (Agerpres). — Hotărîrea guvernului francez de a amîna vizita la Moscova a șefului guvernului, E. Faure și a ministrului Afacerilor Externe, A. Pinay, este comentată pe larg de ziarele pariziene care în majoritatea cazurilor au o atitudine critică față de această hotărîre. Pînă și unele ziare de dreapta, care se dedau la atacuri împotriva Uniunii Sovietice, consideră în același timp că vizita la Moscova a miniștrilor francezi putea fi utilă în toate împrejurările. Astfel, ziarul „Le Monde" întreabă: N-ar fi fost mai bine să se facă această vizită? Ziarul „Combat" scrie că „factorii pozitivi ai tratativelor directe" trebuie „să triumfe asupra neîncrederii".

Ziarul „Le Populaire de Paris" a publicat la 4 octombrie un articol în care își exprimă părerea că amînarea vizitei la Moscova a lui Faure și Pinay înseamnă o încercare a cercurilor guvernante franceze de a-și asigura un alibi și de a abate atenția opiniei publice. După cum scrie ziarul, scopul acestei încercări este de a arunca asupra Uniunii Sovietice „vina" pentru toate dificultățile și de a abate atenția de la propriile greșeli.

Ziarul „L'Echo" declară că după părerea unor cercuri politice amînarea vizitei la Moscova a miniștrilor francezi face să devină și mai „greu" rolul Franței la apropiata conferință a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Tineretul R. D. Germane

În Republica Democrată Germană, tineretul are toate posibilitățile să-și dezvolte liber talentele și aptitudinile sale; tinerei generații i se realizează visurile. Tineretul a depus toate eforturile în munca de reconstrucție a țării. Pe orice șantier de construcție, în fabrici, uzine, pe ogoare — ei muncesc cu tot elanul. E deajuns să arătăm că 80.000 tineri au primit medalia „Pentru muncă excepțională depusă în cincinal", 45 de tineri sînt „Eroi ai muncii". Iată, alăturat, cîteva aspecte din munca tineretului constructor din R. D. Germană.

În fotografia nr. 1. Tinerii perfecționează o nouă mașină de filetat șuruburi care va fi trimisă în R. P. Romînă.

2. Tinerii din cercul de telecomunicații al Asociației sportivo-tehnice lucrînd la un aparat de emisie-recepție.

3. Intr-unul din cluburile „Tinerii inovatori din agricultură", tineri țărani își însușesc agrotehnica sovietică.

Întîlnirea dintre Faure și Adenauer

PARIS 4 (Agerpres). — Agenția France Presse transmite un comunicat al Ministerului de Externe francez, în care se anunță că primul ministru francez, Edgar Faure, și cancelarul federal al Republicii Federale Germane, K. Adenauer, se vor întîlni la 5 octombrie la Luxemburg, „pentru a discuta probleme privind cele două țări". La această întrevedere vor participa ministrul de externe francez, A. Pinay, și secretarul de stat de pe lîngă Ministerul de Externe vest-german, Hallstein.

Rezultate preliminare în alegerile din Indonezia

DJAKARTA 4 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul agenției Associated Press, au fost numărate două treimi din voturile în alegerile parlamentare din Indonezia. Potrivit unor date neoficiale, partidul național a întrunit 6.815.000 de voturi, partidul Nahdatul Ulama — 5.138.000 de voturi, Partidul Comunist din Indonezia — 4.879.000 de voturi și partidul Mașumi — 3.882.000 de voturi.

Celelalte 186 partide și candidați independenți care participă în alegeri au întrunit aproximativ 1.500.000 de voturi.

În felul acesta deocamdată Partidul Național al cărui lider este fostul prim ministru al Indoneziei, Sastroamidjojo, a obținut cu 3.000.000 mai multe voturi decît partidul Mașumi, al cărui lider este actualul prim ministru Harahap.

Senatorul republican Alexander Smith, membru al comisiei senatoriale pentru afacerile externe, și-a exprimat luni îngrijorarea în legătură cu primele rezultate ale alegerilor din Indonezia, care arată că partidul național indonezian, condus de Sastroamidjojo, și partidul comunist au obținut o mare parte a voturilor. Smith a arătat că aceasta ar putea însemna întoarcerea la un guvern de coaliție democratică de felul celui condus de Sastroamidjojo.

Succesele artiștilor sovietici peste hotare

PHILADELPHIA 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 octombrie în sala de concert a Academiei Muzicale din orașul Philadelphia a avut loc primul concert dat în Statele Unite de cunoscutul pianist sovietic Emil Ghilels, artist al poporului al U.R.S.S., cu care Ghilels și-a inaugurat turneul său. Sala vastă a Academiei era plină pînă la refuz. La concert au asistat numeroși amatori de muzică nu numai din Philadelphia ci și din alte orașe ale S.U.A.

Ghilels a executat concertul nr. 1 pentru pian și orchestră de Ceaikovski acompaniat de orchestra din Philadelphia, una din cele mai bune orchestre simfonice din S.U.A., dirijată de cunoscutul dirijor american Eugene Ormandi.

La cererea publicului Ghilels a mai executat preludiul de Bach — Zilotti și Scherzo de Mendelssohn.

După concert S. R. Striganov, însărcinat cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în S.U.A. și I. Guk, reprezentant al ambasadei U.R.S.S. în S.U.A. pentru relații culturale, au oferit o recepție în cinstea lui E. Ghilels. La recepție au participat E. Ormandi, dirijor al orchestrei din Philadelphia, membri ai orchestrei, reprezentanți ai cercurilor muzicale din Philadelphia.

★

COPENHAGA 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 octombrie, David Oistrah, artist al poporului din U.R.S.S., a dat în marea sală sportivă „K. B. Hallen" din Copenhaga un concert, acompaniat de orchestra radiodifuziunii daneze. El a interpretat concertul de Brahms și concertul de Ceaikovski pentru vioară și orchestră. Au asistat cîteva mii de persoane.

Concertul a avut un succes uriaș.

Ziarele din Copenhaga consideră concertele artistului sovietic ca un eveniment remarcabil în viața muzicală a capitalei daneze și îl caracterizează pe David Oistrah ca pe unul din cei mai talentați violoniști ai zilelor noastre.

★

PARIS 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 octombrie, în sala de concerte a Palatului Chaillot a avut loc primul spectacol dat de ansamblul de stat de dansuri populare al U.R.S.S. La spectacol au asistat S. A. Vinogradov, ambasadorul U.R.S.S. în Franța, membri ai guvernului francez. Spectacolul dat de artiștii sovietici s-a bucurat de un mare succes.

Presa pariziană dă o înaltă prețuire măiestriei artiștilor ansamblului. Ziarul „Franc Tireur" subliniază că „ansamblul rus al lui Moiseev, care se inspiră din folclorul contemporan și vechi a cucerit Parisul în seara de 3 octombrie". Ziarul „Aurore" scrie că primul spectacol al ansamblului „a înregistrat un triumf".

PE SCURT

● La 1 octombrie a avut loc la Pekin în prezența a peste 70.000 de muncitori, constructori și reprezentanți ai vieții publice, festivitatea punerii pietrei fundamentale a pavilionului principal al primei uzine de tractoare din China.

● Corespondentul agenției Reuter relatează că, potrivit părerii cercurilor diplomatice, Allen nu a reușit să convingă pe primul ministru al Egiptului, Nasser, să anuleze acordul cu Cehoslovacia privitor la livrările de arme pentru armata egipteană.

● La 3 octombrie Iskander Mirza, guvernator general ad-interim al Pakistanului, a aprobat proiectul de lege cu privire la unificarea Pakistanului de vest într-o singură unitate administrativă, adoptat de Adunarea constituantă.

● La 4 octombrie primul ministru al Angliei A. Eden a primit la reședința sa oficială pe A. N. Kosighin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care a sosit în Anglia în fruntea unui grup de specialiști pentru a lua cunoștință de activitatea industriei ușoare engleze.

● Delegația parlamentară luxemburgheză în frunte cu Emil Reuter, președintele Camerei deputaților a Marelui Ducat de Luxemburg, care se află în Uniunea Sovietică la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S., a fost primită la 4 octombrie în Marele Palat al Kremlinului de către A. A. Lebedev, vicepreședinte al Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S., și P. G. Ticina, vicepreședinte al Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Situație încordată în Maroc

PARIS 4 (Agerpres).—În Maroc situația continuă să fie încordată. Deși sultanul Mohamed Ben Arafa a părăsit teritoriul Marocului, problema marocană rămîne ca și pînă acum nerezolvată. Potrivit planului autorităților franceze ar urma să fie creat un Consiliu de regență care să gireze afacerile tronului în perioada de tranziție pînă la numirea unui nou sultan. Dar pînă în prezent părțile interesate nu s-au pus încă de acord asupra persoanelor care trebuie să intre în componența acestui consiliu. În afară de aceasta, urmează să fie constituit un guvern marocan reprezentativ ale cărui portofolii sînt în prezent disputate de diferite partide și grupări din Maroc.

Agenția France Presse relatează că la scurt interval după plecarea lui Ben Arafa, în partea de nord a Marocului, în apropierea graniței cu Marocul spaniol, partizanii lui Ben Arafa au organizat o serie de atacuri împotriva posturilor franceze din această zonă. Agențiile occidentale de presă au anunțat că principalul atac s-a produs împotriva postului francez de la Immouzer Des Marmoucha. Pentru a despresura acest post fortificat, autoritățile militare franceze au trimis în grabă avioane, tancuri și artilerie.

Potrivit cifrelor anunțate de autorități, în cursul luptelor sîngeroase din zona de frontieră cu Marocul spaniol, francezii au avut 25 de morți. 11 persoane au fost date dispărute. Pierderile cele mai grele le-au suferit la Immouzer unde au fost uciși 16 soldați și ofițeri, printre care și comandantul postului.

★

PARIS 4 (Agerpres). — Potrivit relatărilor presei pariziene, în Marocul de nord și în regiunea Atlasului mijlociu au loc lupte crîncene între forțele armate franceze și triburile marocane răsculate. Presa relatează că de ambele părți sînt morți și răniți. Pentru a înăbuși răscoala triburilor marocane, comandamentul francez folosește aviație și forțe blindate. Ziarul „L'Echo" califică aceste evenimente ca „un război deschis în Maroc".

MARIA VASILIEVNA ILINA

TIMIȘOARA 4 (Agerpres). — Marți a fost depus în sala Consiliului Sindical Regional corpul neînsuflețit al Mariei Vasilievna Ilina, membră a Prezidiului Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice, care a încetat din viață în urma unei hemoragii cerebrale în timp ce se afla în orașul Timișoara

Un mare număr de oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile orașului au venit să aducă un ultim omagiu Mariei Vasilievna Ilina.

După amiază a avut loc o adunare de doliu.

Au luat cuvîntul I. Șerbănescu, din partea Consiliului Sindical Regional, Mihai Munteanu, președintele Sfatului Popular Regional, Liuba Chișinevschi, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, E. Aubert, secretar general al Uniunii Internaționale a Muncitorilor din Industria Textilă.

La catafalcul defunctei au fost depuse coroane de flori.

Sicriul cu corpul neînsuflețit al Mariei Vasilievna Ilina a fost apoi transportat pe calea aerului la București.

Certificat de deces al Mariei Vasilievna Ilina

Numele: ILINA

Pronumele: MARIA VASILIEVNA.

Data morții: 3 octombrie 1955.

Locul unde a murit: Spitalul unificat de adulți nr. 1 din Timișoara.

Boala: Puternică hemoragie meningee cu hemoragie masivă a lobului paracentral stîng, consecință a hipertensiunii arteriale și ateromatozei vaselor cerebrale.

Cauza morții: Moartea s-a produs în urma hemoragiei meningee și cerebrale.

Dr. Benedict Menkes, profesor la I.M.F. Timișoara, dr. Gh. Diaconiță șef de secție la Institutul Medico-Judiciar București, dr. Ion Grozdea, medic judiciar, asistent la catedra de medicină judiciară din București, dr. Constantin Drugeanu, medic judiciar, șef de secție la Institutul medico-judiciar București, dr. Rozalia Saiteș, expert medico-judiciar al regiunii Timișoara, dr. Ion Schineider, medic prosector Timișoara.

Timișoara 4 octombrie 1955.

Din partea Consiliului Central al Sindicatelor

Consiliul Central al Sindicatelor anunță cu profundă durere moartea subită a Mariei Vasilievna Ilina, care se află în țara noastră ca delegată a Sindicatelor Sovietice la ședința Comitetului de pregătire a Conferinței internaționale a Femeilor Muncitoare.

Maria Vasilievna Ilina a fost membră în Prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice, președintă a Comitetului Central al Sindicatului Lucrătorilor Sanitari din U.R.S.S., membră a Comitetului Antifascist al Femeilor Sovietice și a Comitetului Administrativ al Uniunii Internaționale a Lucrătorilor din Funcțiunile Publice.

Prin moartea Mariei Vasilievna Ilina, mișcarea sindicală mondială pierde un activist de frunte, un militant devotat pentru cauza unității internaționale a oamenilor muncii în lupta pentru bunăstare și pace.

Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R.

Din paginile presei străine

Ideologii capitalismului sînt preocupați cum să explice schimbările care se petrec în lume. Ei sînt îngrijorați în mod deosebit de faptul că istoria nu se dezvoltă așa cum ar dori conducătorii lumii capitaliste.

Avem în fața noastră un articol de Joseph Spuggleman apărut în numărul din septembrie al revistei americane „Harper's Magazine". Articolul care are titlul semnificativ: „Pierderea inițiativei", începe prin a recunoaște că lumea capitalistă a pierdut inițiativa în dezvoltarea evenimentelor istorice și nu poate exercita o influență asupra desfășurării lor. **„Inițiativa continuă să o aibă Rusia"**, scrie autorul articolului.

Prin ce se manifestă concret această inițiativă? Răspunzînd la această întrebare, Spuggleman recunoaște că Uniunea Sovietică este aceea care apără în mod hotărît și energic aspirațiile vitale ale tuturor popoarelor. Aceasta, subliniază el, se petrece în primul rînd **„pe arena luptei pentru pace..."**

Ce opun Statele Unite acestei poziții a Uniunii Sovietice după părerea lui Spuggleman? El răspunde: de fapt nimic pozitiv și constructiv.

Cauza principală a acestei situații, trage concluzia Spuggleman, **„este că în prezent sîntem nevoiți să acoperim retragerea unei orînduiri sociale zdrobite... Orînduirea socială pe care o atacă comuniștii și pe care noi o apărăm vrînd nevrînd este orînduirea privilegiilor..."** Aceasta înseamnă, recunoaște Spuggleman, că acela care apără această orînduire este **„de partea trecutului"**.

HARPER'S MAGAZINE: *DE PARTEA TRECUTULUI*

Spuggleman constată cu amărăciune că această poziție nu se poate bucura și într-adevăr nu se bucură de sprijinul popoarelor. În schimb, de acest sprijin se bucură în toate țările comuniștii care se pronunță împotriva rînduielilor nedrepte, rînduieli care și-au trăit traiul.

Pentru a se conforma probabil tradiției, Spuggleman continuă să repete născocirile calomnioase că Rusia și **„comuniștii în general"** vor **„cotropiri teritoriale"**. În același timp însă, contrazicînd propriile lui afirmații, el este nevoit să recunoască că schimbările sociale și politice care s-au petrecut în lume după cel de-al doilea război mondial nu sînt nicidecum o consecință a vreunui **„complot"**; el recunoaște că aceste schimbări sînt rezultatul mersului obiectiv al istoriei, acțiunilor maselor populare care nu mai pot și nu mai vor să tolereze nedreptăți.

Recunoscînd contradicția evidentă dintre propaganda americană și politica S.U.A., Spuggleman trage concluzia pe bună dreptate că această propagandă nu poate avea succes. **„Atîta timp**, spune el, **cît vom rămîne adepții privilegiilor, propaganda noastră va fi în linii mari ineficace... Noi promitem într-adevăr, libertatea, dar majoritatea oamenilor doresc mai puțin libertate în general decît acele libertăți concrete pe care i-a învățat să le prețuiască propria lor experiență amară: eliberarea de moșierii lacomi, de cămătari și organe fiscale, de patronii care cumpără munca la un preț derizoriu și vînd produsele scump, de mituitori, de funcționari îngîmfați și proști, eliberarea de toate condițiile specifice și concrete care contribuie la exploatarea, oprimarea și asuprirea lor. Deoarece noi nu putem promite asemenea libertăți, propaganda noastră are un efect limitat"**.

Spuggleman recunoaște că încercările S.U.A. de a cîștiga simpatia popoarelor prin acordarea de așa-zis „ajutor" nu sînt încununate de succes. **„Întrucît noi rămînem adepți ai privilegiilor**, scrie el, **chiar și programele noastre de ajutor economic și tehnic — programe pe care mulți sînt dispuși să mizeze — nu ne asigură inițiativa. Aceasta se explică prin faptul că cea mai mare parte a ajutoarelor pe care le-am acordat în cadrul planului Marshall, în conformitate cu punctul 4 și prin alte căi, sînt acordate întîi guvernelor, iar apoi, prin guverne unor grupuri privilegiate.. În Franța și în Italia firmele reconstruite și modernizate cu ajutorul fondurilor provenite din planul Marshall realizează profituri uriașe în timp ce salariile muncitorilor continuă să rămînă scăzute"**.

„Generozitatea noastră a avut cel mai mult succes, se spune în articolul lui Spuggleman, **cînd a fost vorba de cumpărarea (!) sprijinului guvernelor; dar nici acest sprijin nu-l putem păstra"**. Cu acest prilej autorul articolului face remarci amare la adresa Republicii Federale Germane și a Japoniei **„a căror prietenie am încercat să ne-o asigurăm cu atîta insistență"**.

Analizînd cauzele insucceselor politicii externe americane, Spuggleman încearcă să dea răspunsul la următoarea **„întrebare chinuitoare"**: de ce în întreaga lume crește simpatia față de Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză, de ce politica lor externă și internă se bucură de aprobarea sutelor de milioane de oameni din lumea întreagă? Ușurîndu-și inima printr-o serie de atacuri calomnioase la adresa Uniunii Sovietice, el este nevoit în cele din urmă să recunoască uriașa superioritate a orînduirii socialiste. Spuggleman vorbește despre **„industrializarea excepțional de rapidă a Rusiei înapoiate"**, unde după cum s-a exprimat „o persoană competentă", **„din momentul adoptării primului plan cincinal (1928) și pînă la sfîrșitul celui de-al 4-lea plan cincinal (1950) producția industrială sovietică a crescut de aproximativ 6,5 ori**... (în realitate — ea a crescut de 12 ori — n.r.). **Aceasta deși în timpul celui de-al doilea război mondial, industria sovietică a suferit distrugeri îngrozitoare"**. „O altă persoană competentă" a declarat că acest ritm al producției industriale **„întrece considerabil ritmul dezvoltării industriale în toate celelalte țări în ultimii 100 de ani"**.

„Nu avem date precise despre China, scrie în continuare Spuggleman, **dar se știe că această țară s-a dovedit a fi o discipolă capabilă a sovietelor. Așa de pildă producția de oțel, care este un indiciu bun al situației industrializării economici, a crescut în perioada 1949—1952 de peste opt ori. Spre sfîrșitul primului plan cincinal, în 1957, producția de oțel urmează să crească de 2,5 ori în comparație cu primul an al cincinalului"** (în realitate de peste trei ori — N. r.).

Referindu-se la născocirile propagandei americane despre condițiile materiale de trai ale popoarelor din țările socialiste, autorul articolului din „Harper's Magazine" ajunge la o concluzie dezolantă dar justă în ce privește această propagandă. **„Vorbăria despre faptul că majoritatea oamenilor trăiesc în comunism mai rău decît înainte este foarte puțin utilă"**.

Spuggleman este nevoit să confirme că succesele țărilor lagărului socialist au o mare forță de atracție pentru opinia publică din țările slab dezvoltate, care după cum arată autorul articolului, **„înclină să vadă în comunism nu un dușman al civilizației occidentale, ci un factor de cea mai mare importanță pentru asigurarea dezvoltării țărilor lor"**.

Dar autorul articolului din „Harper's Magazine" se află el însuși „de partea trecutului": el nu ascunde că vorbește de pe poziția apărării capitalismului și a rînduielilor lui. Cu atît mai mult prezintă interes recunoașterile lui Spuggleman care dovedesc lipsa de perspectivă a politicii cu ajutorul căreia conducătorii lumii capitaliste încearcă să întoarcă înapoi roata istoriei.

Corpul neînsuflețit al Mariei Vasilievna Ilina a fost depus în sala Casei de Cultură a Sindicatelor din București

Sicriul cu corpul neînsuflețit al Mariei Vasilievna Ilina a fost depus marți seara în sala Casei de Cultură a Sindicatelor din București.

La catafalc au fost depuse coroane de flori din partea Federației Sindicale Mondiale, Consiliului Central al Sindicatelor, Comitetului de pregătire a Conferinței internaționale a femeilor muncitoare, Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., Ministerului Sănătății, Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor sanitari.

La catafalc au făcut de gardă participanții la ședința Comitetului de pregătire a Conferinței internaționale a femeilor muncitoare și activiști de frunte ai sindicatelor din R.P.R.

Numeroși oameni ai muncii din Capitală au trecut prin fața catafalcului aducînd un ultim omagiu Mariei Vasilievna Ilina.

Astăzi dimineață are loc la Casa de Cultură a Sindicatelor un miting de doliu.

Sicriul cu corpul neînsuflețit al Mariei Vasilievna Ilina va fi transportat cu avionul în U.R.S.S. (Agerpres)

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52